

Česká zemědělská univerzita v Praze

Provozně ekonomická fakulta

Katedra práva

Diplomová práce

Ochrana osobnosti a kamerové systémy

Bc. Oldřich Široký

© 2016 ČZU v Praze

ČESKÁ ZEMĚDĚLSKÁ UNIVERZITA V PRAZE

Provozně ekonomická fakulta

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

Bc. Oldřich Široký

Veřejná správa a regionální rozvoj

Název práce

Ochrana osobnosti a kamerové systémy

Název anglicky

Personality Protection and Camera Systems

Cíle práce

Cílem teoretické části diplomové práce je zanalyzovat právní předpisy, rozhodovací činnost soudů České republiky a jednotlivé výstupy Úřadu pro ochranu osobních údajů, které se věnují ochraně osobnosti a provozu kamerových systémů, a dále srovnat režimy právní regulace provozu kamerového systému se záznamem a bez záznamu a shrnout jednotlivé rozdíly provozu kamerového systému se záznamem a bez záznamu optikou platné a účinné právní úpravy.

Cílem praktické části diplomové práce je provedeným výzkumem, za použití metod pozorování a kvalitativního rozhovoru zjistit, jakým způsobem je kamerový systém provozován konkrétním právním subjektem – orgánem veřejné moci, a dále vyhodnotit, zda provoz kamerového systému orgánem veřejné moci je v souladu či v rozporu s právem, a k tomuto vyhodnocení zaujmout kvalifikované právní stanovisko, příp. formulovat pro orgán veřejné moci doporučení, jak z hlediska práva v případě provozu kamerového systému správně postupovat.

Metodika

V teoretické části diplomové práce bude zejména použita metoda analýzy, a to pro analýzu právních předpisů, rozhodovací činnost soudů České republiky a jednotlivých výstupů Úřadu pro ochranu osobních údajů, které se věnují ochraně osobnosti a provozu kamerových systémů, a dále metoda srovnávání (komparace) režimů právní regulace provozu kamerového systému se záznamem a bez záznamu.

V praktické části diplomové práce bude použita metoda pozorování, přičemž předmětem výzkumu pomocí metody pozorování bude provoz kamerového systému konkrétním právním subjektem – orgánem veřejné moci. Výzkum provozu kamerového systému konkrétním právním subjektem bude determinován a útvářen též metodou kvalitativního rozhovoru, a to s konkrétním zaměstnancem orgánu veřejné moci, obsahem jehož náplně práce je instalace a provoz kamerového systému v budovách orgánu veřejné moci.

Doporučený rozsah práce

60-80 stran

Klíčová slova

Ochrana osobnosti, kamerové systémy, ochrana osobních údajů, Úřad pro ochranu osobních údajů, Zákon o ochraně osobních údajů, osobní údaje, veřejná správa, ochrana soukromí, personality protection, camera systems, personal data protection, The office for Personal Data Protection, Act on the Protection of Personal Data, personal data, public administration, privacy protection

---

Doporučené zdroje informací

- Data Protection and Privacy: Jurisdictional Comparisons. Sweet & Maxwell, 2012. ISBN 978-1-908230-14-3.
- HULMÁK a kol. Občanský zákoník VI. Závazkové právo. Zvláštní část (§ 2055-3014). Komentář. Praha: C. H. Beck, 2014. ISBN 978-80-7400-287-8.
- JANEČKOVÁ, E. – BARTÍK, V. *Kamerové systémy v praxi : právní režim z pohledu ochrany osobních údajů a ochrany osobnosti*. Praha: Linde, 2011. ISBN 978-80-7201-850-5.
- KNAP, K., ŠVESTKA, J., JEHLIČKA, O., PAVLÍK, P., PLECITÝ, V. Ochrana osobnosti podle občanského práva. 4. podstatně přepracované vydání. Praha: Linde, 2004. ISBN 80-7201-484-6.
- KUČEROVÁ, A. a kol. Zákon o ochraně osobních údajů. Komentář. Praha: C. H. Beck, 2012. ISBN 978-80-7179-226-0.
- LAVICKÝ a kol. Občanský zákoník I. Obecná část (§ 1-654). Komentář. Praha: C. H. Beck, 2014. ISBN 978-80-7400-529-9.
- MATOUŠOVÁ, M., HEJLÍK, L. Osobní údaje a jejich ochrana. 2. doplněné a aktualizované vydání. Praha: ASPI, 2008. ISBN 978-80-7357-322-5.
- NOVÁK, D. Zákon o ochraně osobních údajů a předpisy související. Komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2015. ISBN 978-80-7478-665-5.
- ŠVESTKA, J., DVOŘÁK, J., FIALA, J. Občanský zákoník. Komentář. Svazek I (§ 1-654). Praha: Wolters Kluwer, 2014. ISBN 978-80-7478-370-8.
- ŠVESTKA, J. *Občanský zákoník : komentář. Svazek VI, (§ 2521 až 3081)*. Praha: Wolters Kluwer, 2014. ISBN 978-80-7478-369-2.

Předběžný termín obhajoby

2016/17 ZS – PEF

Vedoucí práce

Ing. JUDr. Eva Daniela Cvik

Garantující pracoviště

Katedra práva

Elektronicky schváleno dne 27. 10. 2015

JUDr. Jana Borská

Vedoucí katedry

Elektronicky schváleno dne 11. 11. 2015

Ing. Martin Pelikán, Ph.D.

Děkan

V Praze dne 19. 11. 2016

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že svou diplomovou práci "Ochrana osobnosti a kamerové systémy" jsem vypracoval(a) samostatně pod vedením vedoucího diplomové práce a s použitím odborné literatury a dalších informačních zdrojů, které jsou citovány v práci a uvedeny v seznamu použitých zdrojů na konci práce. Jako autor(ka) uvedené diplomové práce dále prohlašuji, že jsem v souvislosti s jejím vytvořením neporušil autorská práva třetích osob.

V Praze dne 26. listopadu 2016

Poděkování

Rád(a) bych touto cestou poděkoval(a) Ing. JUDr. Evě Daniele Cvik, Ph.D. za cenné rady a připomínky při zpracování této práce.

Ochrana osobnosti a kamerové systémy

Souhrn

Diplomová práce se zabývá ochranou osobnosti a kamerovými systémy, a to optikou platných a účinných právních předpisů. Obsahem této práce je formulace teoretických východisek, tedy analýza relevantních právních norem dopadajících na problematiku ochrany osobnosti fyzických osob (zejména jejich soukromí) a kamerových systémů, a to zvláště pro každý druh kamerového systému – kamerový systém se záznamem a kamerový systém bez záznamu, porovnání obou druhů kamerových systémů a výčet prostředků právní ochrany osobnosti každého člověka, který je provozem kamerového systému (bez ohledu na druh) dotčen ve svém všeobecném osobnostním právu. Na teoretická východiska navazuje vlastní práce, která se věnuje zkoumání provozu kamerového systému u určitého orgánu veřejné moci. Provoz kamerového systému je podroben kritickému právnímu posouzení, kdy v rámci výsledků práce jsou vyhodnoceny jednotlivé aspekty praxe konkrétního veřejnoprávního subjektu a kvalifikovány jako souladné či nesouladné s právem. Na závěr práce autor formuluje pro orgán veřejné moci konkrétní doporučení směřující k vylepšení přístupu vybraného orgánu k provozu kamerového systému z právního hlediska.

Klíčová slova: ochrana osobnosti, kamerové systémy, ochrana osobních údajů, Úřad pro ochranu osobních údajů, zákon o ochraně osobních údajů, osobní údaje, veřejná správa, ochrana soukromí

Personality Protection and Camera Systems

Summary

The thesis deals with the protection of individual integrity and camera systems, through the lens of valid and effective law regulation. The content of this work is formulation of theoretical basis, an analysis of relevant laws governing the issue of individual integrity protection of natural persons (especially their privacy) and camera systems, specifically for each type of camera system - the camera system with recording, camera system without recording, comparison of both types of camera systems and an account of legal instruments available for protection of individual integrity of each person, whose universal individual integrity rights were violated due to the operation of a camera system (regardless of its type). The theoretical basis is followed by the main body of work, which explores researching camera system usage within a specific public authority agency. The operation of camera system is subjected to critical legal analysis, where particular aspects of a specific public authority subject's practice is evaluated as part of the findings of the thesis and qualified as compliant or non-compliant with the law. At the end of the work, the author formulates specific recommendations to the public authority agency, aiming to improve the approach to operating a camera system from the legal point of view.

Keywords: personality protection, camera systems, personal data protection, The office for Personal Data Protection, Act on the Protection of Personal Data, personal data, public administration, privacy protection

Obsah

Seznam použitých zkratek	10
1 Úvod.....	11
2 Cíl práce a metodika	13
2.1 Cíl práce	13
2.2 Metodika	14
3 Teoretická východiska	15
3.1 Právní úprava ochrany osobnosti a kamerových systémů.....	15
3.1.1 Prameny práva	16
3.1.1.1 Ústavní zakotvení ochrany osobnosti a ochrany osobních údajů	17
3.1.1.2 Mezinárodní smlouvy	18
3.1.1.3 Zákonná právní úprava ochrany osobnosti.....	19
3.1.1.4 Zákonná právní úprava ochrany osobních údajů.....	20
3.1.1.5 Evropská právní úprava	21
3.1.1.6 Činnost ÚOOÚ	22
3.2 Kamerový systém bez záznamu	22
3.2.1 Právní režim provozu kamerového systému bez záznamu	22
3.2.2 Osobnostní statky, které mohou být kamerovým sledováním bez záznamu zasaženy ²³	
3.2.3 Sledování kamerovým systémem v režimu on-line v souladu s právem ..	24
3.3 Kamerový systém se záznamem	25
3.3.1 Právní režim provozu kamerového systému se záznamem	25
3.3.1.1 Právní důvod provozu kamerového systému se záznamem	28
3.3.1.2 Označení monitorovaných prostorů	33
3.3.1.3 Oznamovací povinnost	33
3.4 Prostředky právní ochrany osobnosti	34
3.4.1 Prostředky právní ochrany osobnosti – kamerový systém se záznamem .	35
3.4.1.1 Režim ochrany stanovený zákonem o ochraně osobních údajů	35
3.4.1.2 Občanskoprávní odpovědnost	36
3.4.1.3 Trestněprávní odpovědnost	39
3.4.1.4 Správní odpovědnost	40
3.4.2 Prostředky právní ochrany osobnosti – kamerový systém bez záznamu ..	41
3.4.2.1 Občanskoprávní odpovědnost	41

3.4.2.2	Trestní odpovědnost	41
3.4.2.3	Správní odpovědnost	42
3.5	Srovnání kamerového systému se záznamem a bez záznamu, shrnutí rozdílů	42
4	Vlastní práce	44
4.1	Provoz kamerového systému v ÚZSVM - agenda.....	45
4.2	Charakteristika kamerového systému ÚZSVM	46
4.3	Pozorování.....	47
4.3.1	Registrace u ÚOOÚ	47
4.3.2	Pozorování v prostorech Ústředí ÚZSVM.....	49
4.3.3	Vnitřní předpisy	49
4.4	Rozhovor	51
5	Výsledky a diskuse	62
5.1	Kamerový systém bez záznamu	62
5.1.1	Výsledky – kamerový systém bez záznamu	62
5.2	Kamerový systém se záznamem	63
5.2.1	Výsledky – kamerový systém se záznamem.....	64
5.3	Diskuze.....	66
5.3.1	Doporučení pro užívání kamerového systému bez záznamu.....	67
5.3.2	Doporučení pro užívání kamerového systému se záznamem	67
6	Závěr.....	69
7	Seznam použitých zdrojů	71
8	Přílohy	76
Seznam tabulek		
Tabulka 1	Kategorie míry rizika	57
Tabulka 2	Posouzení rizik v rámci provozování kamerového systému	58

Seznam použitých zkratk

Listina	USNESENÍ předsednictva České národní rady ze dne 16. prosince 1992 o vyhlášení LISTINY ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD jako součásti ústavního pořádku České republiky (ústavní zákon č. 2/1993 Sb.)
Občanský zákoník	zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník
Starý občanský zákoník	zákon č. 40/1964 S., občanský zákoník
Trestní zákoník	zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník
ÚOOÚ	Úřad pro ochranu osobních údajů
Ústava	ÚSTAVNÍ ZÁKON České národní rady ze dne 16. prosince 1992 (ústavní zákon č. 1/1993 Sb.)
Zákon o ochraně osobních údajů	zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů

1 Úvod

Kamery instalované vně a uvnitř budov orgánů veřejné správy, sledující dění v prostoru, kam jsou namířené, nikoho nepřekvapí. Lze říci, že jejich přítomnost vnímá jedinec pohybující se v monitorovaném prostoru jako samozřejmost. Málokdo si však uvědomuje, že prostřednictvím kamerového systému je skrytě sledován. Na druhém konci se někdo na obrazový záznam dívá. Málokoho dále napadne, že ze sledování jeho osoby může být dokonce učiněn záznam, který je pořízen a následně po určitou dobu uchováván, skladován, je s ním dále manipulováno, a to bez přímého vlivu dotčené osoby.

Přitom je však třeba vyjít ze základní právní zásady, že osobnost každého člověka je pod právní ochranou, a to ve všech jeho složkách. Každý má právo, aby bylo jeho soukromí chráněno před jakýmkoli neoprávněným jednáním. Soukromý život je hodnota, kterou si každý jedinec plně uvědomuje. Každý vnímá svou intimní sféru velmi citlivě. Právě proto by se každý z nás měl věnovat zjištění, zda není nepřiměřeně sledován, tedy zda není objektem monitoringu kamerovým systémem, který je zjevně nedůvodný. A dále zda není objektem snímaným kamerovým systémem, který snímaný obraz zaznamenává, tedy zda podoba člověka, případně další identifikační prvky nejsou předmětem dalšího nakládání ze strany dotčenému subjektu neznámých osob.

Předmětem této práce je zpracování problematiky ochrany osobnosti a kamerových systémů. Teoretická část diplomové práce se podrobně zabývá jednotlivými právními normami, které danou problematiku upravují. Výčet relevantních právních předpisů není nijak stručný, a to mimo jiné i s ohledem na skutečnost, že Česká republika je součástí jak Evropské Unie, tak mezinárodních společenství a každé členství zúčastněný stát zavazuje. Při zpracování uvedeného tématu je nutné přihlídnout, resp. vycházet i z judikatury soudů České republiky. V neposlední řadě je třeba zabírat se výstupy ústředního orgánu státní správy pro danou problematiku, kterým je Úřad pro ochranu osobních údajů. Teoretická východiska jsou koncipována jako shrnutí podmínek provozu kamerového systému zvláště se záznamem a bez záznamu a jejich následného porovnání. Praktická část diplomové práce se věnuje konkrétní praxi určitého správního orgánu, konkrétně Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, která je následně vyhodnocena a v rámci

diskuze jsou pro dotčený správní orgán formulována doporučení k nápravě faktického stavu, aby odpovídal žádoucímu stavu právnímu.

Úvodem je nutné sdělit, že zvolené téma je velmi specifické, není obsahem mnoha zdrojů, jak tomu může být u jiných právních témat. Proto autor této práce povětšinou tvořil původní text, který doplnil o dostupnou odbornou literaturu, která je v textu řádně citována.

2 Cíl práce a metodika

V této části práce autor vytyčuje cíle práce a popisuje použitou metodiku. Co se cílů práce týče, je nutné vytyčit, s ohledem na jejich zaměření, zvláště cíl teoretické části diplomové práce a zvláště cíl praktické části diplomové práce. Použitá metodika byla pro jednotlivé části diplomové práce vybrána a aplikována s ohledem na vybrané téma, které je čistě právního charakteru.

2.1 Cíl práce

Cílem teoretické části diplomové práce je předně prostřednictvím analýzy podrobit rozboru právní předpisy, resp. právní normy obecně, a to nejen vnitrostátní právní normy, ale též právní normy s přeshraničním přesahem. Analýze bude podrobena též rozhodovací činnost soudů České republiky a jednotlivé výstupy Úřadu pro ochranu osobních údajů, které se věnují ochraně osobnosti a provozu kamerových systémů. Cílem teoretické části práce je též rozlišit provoz kamerového systému se záznamem a bez záznamu, tedy shrnout podmínky kladené právem na každý druh kamerového systému zvláště a sumarizovat prostředky právní ochrany osobnosti člověka, má-li tento za to, že jeho osobnost byla provozem kamerového systému dotčena. Dalším cílem teoretické části diplomové práce je srovnat režimy právní regulace provozu kamerového systému se záznamem a kamerového systému bez záznamu a shrnout jednotlivé rozdíly provozu kamerového systému se záznamem a bez záznamu optikou platné a účinné právní úpravy.

Cílem praktické části diplomové práce je provedeným výzkumem, za použití metod pozorování a kvalitativního rozhovoru zjistit, jakým způsobem je kamerový systém provozován konkrétním právním subjektem – orgánem veřejné moci. Výzkumu v rámci této práce je podroben Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových. Cílem praktické části diplomové práce je dále vyhodnotit, zda provoz kamerového systému orgánem veřejné moci je v souladu či v rozporu s právem. Druhotným cílem je vyhodnotit, zda při provozu kamerového systému (ať se již jedná o kamerový systém se záznamem či bez záznamu) dodržuje Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových veškeré své právní řádem České republiky mu uložené povinnosti. Na základě provedeného vyhodnocení budou ze strany autora práce stanovena doporučení jakým způsobem

odstranit zjištěné nedostatky a jakým způsobem z hlediska práva v této problematice správně postupovat.

2.2 Metodika

V teoretické části diplomové práce bude zejména použita metoda analýzy, a to pro analýzu právních předpisů, rozhodovací činnost soudů České republiky a jednotlivých výstupů Úřadu pro ochranu osobních údajů, které se věnují ochraně osobnosti a provozu kamerových systémů. Dále bude pro zpracování teoretické části diplomové práce použita metoda srovnávání (komparace) režimů právní regulace provozu kamerového systému se záznamem a bez záznamu.

V praktické části diplomové práce bude použita metoda pozorování, přičemž předmětem výzkumu pomocí metody pozorování bude provoz kamerového systému konkrétním právním subjektem – orgánem veřejné moci. Výzkum provozu kamerového systému konkrétním právním subjektem bude determinován a utvářen též metodou kvalitativního rozhovoru, a to s konkrétním zaměstnancem orgánu veřejné moci, který je odpovědný za provoz kamerového systému v budovách orgánu veřejné moci.

3 Teoretická východiska

Teoretická část této práce obsahuje jak výčet právních předpisů dopadajících na předmětnou problematiku, tak ale i analýzu jednotlivých klíčových ustanovení, včetně jich možné praktické uplatnitelnosti. Teoretická část se tak věnuje právní úpravě ochrany osobnosti a kamerových systémů, rozdělením kamerových systémů na kamerové systémy se záznamem a bez záznamu a jednotlivým dílčím aspektům provozu kamerových systémů se zřetelem k ochraně osobnosti.

3.1 Právní úprava ochrany osobnosti a kamerových systémů

„Kamerové systémy (systémy strojového vidění) se uplatňují v různých odvětvích. Slouží k vizuální kontrole objektů a výrobních procesů, v lékařství, letectví, ve vesmírných programech atd. V současnosti to jsou tzv. inteligentní kamery, sdružující funkce klasické kamery a vyhodnocovacího systému s komunikačním rozhraním“ (Maixner a kol., 2006, s. 55). Heger kamerové systémy řadí mezi deficity veřejného prostoru (Heger, 2012, s. 73). Instalací a provozem kamerového systému zasahuje provozovatel do osobnosti každé monitorované fyzické osoby, konkrétně do složky osobnosti, kterou představuje soukromí člověka. Skutečnost, že kamerové systémy atakují privátní prostor, konstatuje i Eliáš a kol. (Eliáš a kol., 2014, s. 50). Pro samotný zásah do osobnostních práv je pak relevantní položit si otázku, zda je tento zásah v souladu s právem či v rozporu s právem. K zodpovězení této základní a stěžejní otázky je nutno prozkoumat relevantní právní úpravu, která osobnost člověka a provoz kamerových systému upravuje a zjistit, jaká zákonodárce stanovil pro užívání kamerových systému pravidla, limity, souhrnně tedy jaké normy jsou normotvůrcem pro institut kamerových systému, kterému je imanentní z povahy věci zasahovat do soukromí monitorovaných osob, stanoveny. Předně je nutné zaobírat se právní úpravou institutu ochrany osobnosti a dále právní úpravou kamerových systémů, resp. jejich zakotvením v českém právním řádu.

Hned v úvodu je nutné konstatovat, že kamerový systém, resp. jeho instalace, provoz a obecně užívání není upraveno žádným speciálním právním předpisem, který by stanovil právní pravidla explicitně pro nakládání s tímto zařízením. Vzhledem k tomu, že však provozem kamerového systému je snímán a monitorován člověk, je nutné zaobírat se

právní úpravou ochrany soukromí člověka. Pokud dokonce dochází k pořízení záznamů prostřednictvím kamerového systému a jejich uchování, ukládání či jinému zpracování jedná se o zpracování osobních údajů, jak je podrobněji rozvedeno níže.

Při zpracování zvoleného tématu je nutné zaobírat se obecně právní úpravou ochrany osobnosti a její složky, kterou představuje soukromí a dále ochranou osobních údajů jako specifické části ochrany soukromí. Na právní regulaci osobních údajů a jejich ochrany je nutné pohlížet jako na speciální právní úpravu, na regulaci ochrany osobnosti obecně pak jako na subsidiární právní úpravu.

3.1.1 Prameny práva

Právní úprava ochrany osobnosti je obsažena v právních předpisech napříč jejich hierarchií, řadíme-li právní předpisy do vzájemných vztahů podle kritéria právní síly (Boguzsak, Čapek a Gerloch, 2004, s. 41).

Nejvyšší právní sílu v českém právním řádu mají ústavní zákony, resp. ústavní pořádek podle čl. 112 Ústavy, z nichž relevanci ve vztahu k ochraně osobnostních práv vykazují zejména Ústava a Listina.

Vzhledem ke skutečnosti, že čl. 10 Ústavy stanoví, že vyhlášené mezinárodní smlouvy, k jejichž ratifikaci dal Parlament souhlas a jimiž je Česká republika vázána, jsou součástí právního řádu, je při právním rozboru příslušných právních předpisů nutné vycházet i z vyhlášených a ratifikovaných mezinárodních smluv, které jsou na základě čl. 10 Ústavy České republiky součástí právního řádu, a které dokonce, pakliže stanoví něco jiného než zákon, mají aplikační přednost, neboli namísto vnitrostátního zákona se použije mezinárodní smlouva.

Ustanovení mající základ na nejvyšší právní úrovni, tedy v předpisech tvořících ústavní pořádek jsou rozváděna a konkretizována zákony, jakožto pro kontinentální právní systém hlavními a stěžejními právními prameny. Některá ustanovení zákonná jsou dále konkretizována či rozváděna podzákonnými právními předpisy (vyhlášky a nařízení).

V kontinentálním právním systému, jehož součástí je i Česká republika nepovažujeme za pramen práva soudní rozhodnutí tzv. precedenty, nicméně nelze zastírat, že zejména rozhodnutí Nejvyššího soudu, Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu, jakož i některá významná rozhodnutí obecných soudů krajských a vrchních disponují přirozenou autoritou, v důsledku které nelze taková rozhodnutí opomíjet, naopak v rámci interpretace relevantních právních předpisů je nutné k těmto rozhodnutím přihlídnout či z nich dokonce vycházet.

V českém právním prostředí působí vedle soudů i jiné orgány veřejné moci, které sice nejsou původcem právních předpisů, nicméně v rámci správního řízení činí určitá rozhodnutí, která jsou zejména z hlediska interpretačního významná, jakož i v rámci ústředního správního dohledu vydávají stanoviska či metodiky, které jsou pro uchopení a pochopení věci nezbytné.

3.1.1.1 Ústavní zakotvení ochrany osobnosti a ochrany osobních údajů

Ústavní základ právní úpravy ochrany osobnosti nalzáme v Listině, která představuje *de facto* vnitrostátní katalog základních práv a svobod, a která se jednotlivým osobnostním právům, resp. jejich ochraně věnuje hned v několika ustanoveních. Základním ústavněprávním ustanovením pro ochranu osobnosti, resp. pro stěžejní složku osobnosti, která je relevantní ve vztahu k provozu kamerových systémů, tedy soukromí, je čl. 10 Listiny, který stanoví: (1) Každý má právo, aby byla zachována jeho lidská důstojnost, osobní čest, dobrá pověst a chráněno jeho jméno. (2) Každý má právo na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života. (3) Každý má právo na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě.

Všeobecné osobnostní právo se však skládá z jednotlivých složek, jejichž ústavněprávní ochranu stanoví Listina i v jiných člancích, a to zejména v čl. 6 (právo na život), čl. 7 (nedotknutelnost osoby), čl. 8 (osobní svoboda), čl. 14 (svoboda pohybu a pobytu), čl. 31 (ochrana zdraví), čl. 35 (právo na příznivé životní prostředí). Veškerá základní práva a svobody jsou nezadatelné, nezcizitelné, nepromlčitelné a nezrušitelné, a zároveň všichni lidé jsou svobodní a rovni v důstojnosti a právech (čl. 1 Listiny). Současně základní práva

a svobody se zaručují všem bez rozdílu pohlaví, rasy, barvy pleti, jazyka, víry a náboženství, politického či jiného smýšlení, národního nebo sociálního původu, příslušnosti k národnostní nebo etnické menšině, majetku, rodu nebo jiného postavení (čl. 3 Listiny). Lze tedy shrnout, že ochranu osobnosti zaručuje a závazně stanoví ústavní zákon – Listina, a to všem bez rozdílu, s absolutním zákazem diskriminace.

3.1.1.2 Mezinárodní smlouvy

Mezinárodní smlouvy, které splňují podmínky čl. 10 Ústavy, tvoří nejen součást českého právního řádu, ale zároveň v případě kolize se zákonem mají aplikační přednost, což jednoduše řečeno znamená, že se na danou problematiku v konkrétní právní věci použije mezinárodní smlouva s tím, že zákon nepřestává být součástí právního řádu, pouze v konkrétní situaci nebude vnitrostátní právní norma na danou věc použita. Ochrana osobnostních práv je zakotvena v celé řadě mezinárodních smluv o lidských právech a základních svobodách. Mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách přitom nepodléhají „standardnímu“ režimu čl. 10 Ústavy, nýbrž požívají zvýšené ochrany a respektu, neboť dle názoru Ústavního uveřejněném v nálezu Ústavního soudu ze dne 25. 6. 2002, sp. zn. Pl. ÚS 36/01, vyhlášeném ve sbírce zákonů pod č. 403/2002 Sb., tvoří součást ústavního pořádku.

Osobnost člověka je chráněna i prostřednictvím počinů mezinárodního společenství např. v Mezinárodním paktu o občanských a politických právech (vyhláška č. 120/1976 Sb., o Mezinárodním paktu o občanských a politických právech a Mezinárodním paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech), Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod (sdělení č. 209/1992 Sb., o sjednání Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a Protokolů na tuto Úmluvu navazujících) ve znění protokolů č. 3, 5, 8, Úmluvě o právech dítěte (sdělení č. 104/1991 Sb., o sjednání Úmluvy o právech dítěte).

Na evropské úrovni je pro složku osobnosti, kterou představuje ochrana osobních údajů relevantní zejména Úmluva o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních dat č. 108, vyhlášenou pod č. 115/2001 Sb. m. s. ve znění Dodatkového protokolu k Úmluvě o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních dat, který pro Českou republiku nabyl účinnosti dne 1. 7. 2004.

3.1.1.3 Zákonná právní úprava ochrany osobnosti

Zákonem, který upravuje ochranu osobnosti v českém právním řádu, je občanský zákoník. Ochrana osobnosti je náplní Oddílu 6 (obsaženém v Díle 2. – Fyzické osoby, Hlavě II. – Osoby v Obecné části občanského zákoníku), který nese souhrnný název Osobnost člověka, konkrétně se jedná o ustanovení § 81 a násl. občanského zákoníku. Občanský zákoník pojímá osobnost člověka jako tzv. všeobecné osobnostní právo, čímž navazuje na evropskou právní tradici, jakož i na předchozí právní úpravu účinnou do 31. 12. 2013, kterou představoval starý občanský zákoník.

Jednotlivé hodnoty lidské osobnosti se spojují a spoluvytvářejí osobnost člověka, a proto hovoříme o všeobecném osobnostním právu jakožto o celku nebo o jeho jednotlivých složkách jakožto hodnotách, které právo chrání jako součást všeobecného osobnostního práva, někdy i explicitně jako samostatný právní statek. „Všeobecné osobnostní právo tvoří celek, jednotu dílčích osobnostních práv. Dílčí osobnostní práva se vážou k jednotlivým hodnotám lidské osobnosti a jsou vždy pouhou součástí onoho celku. Jednotlivá dílčí osobnostní práva zajišťují ochranu jednotlivých hodnot lidské osobnosti“ (Dvořák et al., 2013, s. 249).

Základním ustanovením pro ochranu osobnosti je § 81 občanského zákoníku, který představuje *de facto* generální klauzuli, když v odst. 1 stanoví: Chráněna je osobnost člověka včetně všech jeho přirozených práv. Každý je povinen ctít svobodné rozhodnutí člověka žít podle svého. Současně je v § 81 odst. 2 občanského zákoníku obsažen demonstrativní (příkladný) výčet dílčích osobnostních práv (složek), které jsou v rámci všeobecného osobnostního práva chráněny: Ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy. Vzhledem ke skutečnosti, že se jedná o výčet toliko příkladný, není vyloučena ani ochrana jiných složek všeobecného osobnostního práva jako je např. svoboda pohybu, právo na rodinný život atd.

Pokud se jedná o statky zahrnuté do všeobecného osobnostního práva, lze pro případ používání kamerových systémů, uvažovat o dotčení zejména hodnot jako je soukromí, podoba či projevy osobní povahy.

3.1.1.4 Zákonná právní úprava ochrany osobních údajů

Kamerový systém se záznamovým zařízením, který snímá monitorované subjekty a zároveň obrazový materiál o nich zaznamenává (ukládá), představuje prostředek pro zpracování osobních údajů, neboť ze záznamu pořízeného kamerovým systémem lze vyvodit celou řadu tzv. osobních údajů ve smyslu § 4 písm. a) zákona o ochraně osobních údajů, tedy jakékoliv informace týkající se určeného nebo určitelného subjektu údajů. Subjekt údajů se považuje za určený nebo určitelný, jestliže lze subjekt údajů přímo či nepřímo identifikovat zejména na základě čísla, kódu nebo jednoho či více prvků, specifických pro jeho fyzickou, fyziologickou, psychickou, ekonomickou, kulturní nebo sociální identitu.

ÚOOÚ potvrdil, že provoz kamerového systému se záznamem je zpracováním osobních údajů již v roce 2006 ve svém Stanovisku č. 1/2006. Dle ÚOOÚ je provozování kamerového systému považováno za zpracování osobních údajů, „pokud je vedle kamerového sledování prováděn záznam pořizovaných záběrů, nebo jsou v záznamovém zařízení uchovávány informace a zároveň účelem pořizovaných záznamů, případně vybraných informací, je jejich využití k identifikaci fyzických osob v souvislosti s určitým jednáním. Údaje uchovávané v záznamovém zařízení, ať obrazové či zvukové, jsou osobními údaji za předpokladu, že na základě těchto záznamů lze přímo či nepřímo identifikovat konkrétní fyzickou osobu (tedy: informace z obrazových či zvukových nahrávek umožňují, byť nepřímo, identifikaci osoby). Fyzická osoba je identifikovatelná, pokud ze snímku, na němž je zachycena, jsou patrné její charakteristické rozpoznávací znaky (zejména obličej) a na základě propojení rozpoznávacích znaků s dalšími disponibilními údaji je možná plná identifikace osoby. Osobní údaj pak ve svém souhrnu tvoří ty identifikátory, které umožňují příslušnou osobu spojit s určitým, na snímku zachyceným, jednáním“ (ÚOOÚ, © 2006).

Jednoduše řečeno, pro kamerový systém se záznamem představuje relevantní pramen práva zákon o ochraně osobních údajů, neboť pomocí záznamu lze subjekt údajů – monitorované fyzické osoby identifikovat. Pořizování, uchování, používání a další nakládání se záznamy je zpracováním osobních údajů ve smyslu zákona o ochraně osobních údajů.

Zákon o ochraně osobních údajů je speciálním právním předpisem, který zakotvuje ochranu osobnosti člověka v jeho složce, kterou je soukromí ve smyslu ochrany osobních údajů a doplňuje tak obecnou právní úpravu stanovenou občanským zákoníkem. Oba právní předpisy, občanský zákoník a zákon o ochraně osobních údajů jsou přitom ve vztahu speciality a subsidiarity, neboli pro provoz kamerového systému se záznamem se primárně uplatní zákon o ochraně osobních údajů jakožto speciální právní předpis, avšak současně existují-li právní otázky tímto speciálním právním předpisem neupravené, aplikuje se obecná právní úprava obsažená v občanském zákoníku.

3.1.1.5 Evropská právní úprava

Přistoupením k Evropské Unii Česká republika přistoupila i k systému právních předpisů původně Evropského společenství, nyní Evropské Unie. Evropská Unie svou normotvornou činností upravuje oblast ochrany osobních údajů prostřednictvím celé řady norem. „Evropský přístup ke zpracování dat je založen na souboru společných pravidel pro ochranu údajů, která jsou aplikována na veškeré zpracování osobních údajů, ať již v soukromém nebo ve veřejném sektoru. Z historických důvodů se zvláštní pravidla vztahují na policejní a soudní spolupráce v trestních věcech, což je oblast, která není kryta stejným právním základem jako ostatní kompetence Evropské komise do doby účinnosti Lisabonské smlouvy“ (Reding, 2012). Pokud jde o samotné právní předpisy, jedná se např. o Směrnici Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů, Směrnici Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000, o určitých aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodního styku v rámci vnitřního trhu, Směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002, o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací – tato směrnice byla změněna Směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/24/ES ze dne 15. března 2006, o uchovávání údajů vytvářených nebo zpracovávaných v souvislosti s poskytováním dostupných služeb elektronických komunikací nebo veřejných komunikačních sítí a o změně směrnice 2002/58/ES, a také Směrnicí Evropského parlamentu a rady 2009/136/ES ze dne 25. listopadu 2009, kterou se mění směrnice 2002/22/ES o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a

služeb elektronických komunikací, směrnice 2002/58/ES o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací a nařízení (ES) č. 2006/2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele.

3.1.1.6 Činnost ÚOOÚ

ÚOOÚ je nezávislým ústředním orgánem státní správy (s celostátní působností), jehož postavení a působnost je stanovena zákonem o ochraně osobních údajů. Zákon o ochraně osobních údajů není normotvorným orgánem, avšak na poli ochrany osobních údajů disponuje jakožto ústřední věcně specializovaný orgán veřejné moci přirozenou autoritou, která je tak zaručena i pro činnost a výstupy ÚOOÚ, kterými jsou názory ÚOOÚ, metodiky a stanoviska. Nejedná se o obecně závazné právní předpisy, nicméně jedná se o výstupy nadané značným interpretačním významem.

Činnost ÚOOÚ nelze pomíjet ani z důvodu jeho postavení jako dozorujícího a kontrolního orgánu, co se ochrany osobních údajů týče, který je oprávněn kontrolovat zpracování osobních údajů a za porušení povinností souvisejících se zpracováním osobních údajů ukládat sankce.

3.2 Kamerový systém bez záznamu

Pro provoz kamerového systému bez záznamu se obecně vžil i pojem tzv. on-line. Provoz kamerového systému bez záznamu nepředstavuje ve smyslu zákona o ochraně osobních údajů zpracování osobních údajů, protože se na jeho instalaci, provoz a jiné používání neaplikují jednotlivá stanovení tohoto zákonného právního předpisu.

3.2.1 Právní režim provozu kamerového systému bez záznamu

Provozování kamerového systému bez záznamu není považováno za zpracování osobních údajů podle zákona o ochraně osobních údajů, protože postrádá některé jeho charakteristické rysy, jako je shromažďování osobních údajů, ukládání osobních údajů, vyhledávání apod. (Úřad pro ochranu osobních údajů, © 2012).

I prostřednictvím kamerového systému bez záznamu však probíhá monitorování resp. sledování subjektů, které se pohybují v zorném úhlu záběru kamerového systému, což má samozřejmě zásadní právní aspekty, neboť tak dochází k zásahu do osobnosti, konkrétně soukromí každého člověka, který je takto sledován. I odborná literatura, např. Janečková upozorňuje na skutečnost, že ačkoliv je kamerový systém v online režimu, neznamená to, že na něj nedopadá žádný právní předpis. „Samotné kamerové sledování fyzických osob není zpracováním osobních údajů podle zákona o ochraně osobních údajů. Kamerové systémy v této podobě totiž postrádají úroveň podmínek pro zpracování údajů ve smyslu § 4 písm. e) zákona o ochraně osobních údajů. To, že v takových případech nebude tento zákon aplikovatelný, však neznamená, že lze tyto kamerové systémy instalovat bez omezení. Je nutné respektovat především ustanovení občanského zákoníku“ (Janečková, 2014, s. 24).

Vzhledem ke skutečnosti, že se na sledování kamerovým systémem bez záznamu neaplikuje speciální právní předpis, který obsahuje speciální prostředky právní ochrany osobnosti fyzických osob, je nutné vycházet z obecné právní úpravy ochrany osobnosti člověka, kterou představuje občanský zákoník. V této souvislosti je poté nutné zkoumat, zda sledování lidí je v souladu s právem či proti právu, čehož lze dosáhnout jen podrobnou analýzou právní úpravy ochrany osobnosti v každém konkrétním případě.

V rámci všeobecného osobnostního práva je chráněna osobnost člověka v jeho tělesné i morální integritě obecnou klauzulí ochrany osobnosti v kombinaci s demonstrativním výčtem jednotlivých složek osobnosti obsaženým v ustanovení § 81 občanského zákoníku. Je-li člověk podroben byť jen on-line sledování, je zasažena jeho osobnost zejména ve složkách soukromí, podoba, projevy osobní povahy. Nelze přitom vyloučit zásah i do jiné složky osobnosti člověka, a to zejména s ohledem na právo každého žít podle svého, které představuje *de facto* jedno ze základních interpretačních pravidel zakotvených v občanském zákoníku.

3.2.2 Osobnostní statky, které mohou být kamerovým sledováním bez záznamu zasaženy

Pro zkoumání podstaty zásahů do osobnosti provozem kamerového systému je zásadní hodnotou osobnosti člověka jeho soukromí, které je explicitně chráněno v § 81

odst. 2 občanského zákoníku. Občanský zákoník chrání soukromí jako intimní sféru, okruh věcí, které nemají být obecně známé. „Hluboký pocit diskretnosti a intimity existující v základu každé lidské bytosti vyžaduje účinnou ochranu soukromého osobního života. Nelze zapomínat, že bez ochrany soukromí by nebylo ani svobody“ (Knap a kol., 2004, s. 129).

Soukromí nelze pojímat restriktivně, v zúženém slova smyslu. „Součástí soukromého života je též rodinný život zahrnující i vztahy mezi blízkými příbuznými, když k rodinnému životu patří nejen sociální a morální vztahy, ale také zájmy materiální povahy (např. vyživovací povinnost. Respektování tato pojetého rodinného života zahrnuje závazek státu jednat způsobem umožňujícím normální rozvoj těchto vztahů“ (nález Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 517/99 ze dne 1. 3. 2000).

Konečně lze uvažovat i o osobnostním statku, který je chráněn v rámci ochrany osobnosti bez jakýchkoli pochybností a sporů, avšak nikoli explicitně v textu zákonného ustanovení – podoba. „Podobou člověka se rozumí souhrn jeho charakteristických rysů, které znázorňují jeho tělesný vzhled, zejména jeho tvář, případně celou jeho postavu“ (Dvořák a kol., 2013, s. 257). „Podoba člověka je tak především souhrn opticky vnímatelných neopakovatelných, svérázných a dynamicky se proměňujících charakteristik člověka, které umožňují jeho individualizaci, resp. identifikaci“ (Švestka a kol., 2014, s. 323). Podoba je jednoduše řečeno souhrn charakteristických rysů, „které znázorňují její tělesný vzhled, zejména její tvář a postavu“ (Knap a kol., 2004, s. 127).

3.2.3 Sledování kamerovým systémem v režimu on-line v souladu s právem

Základní princip ovládající kamerové sledování bez záznamu je zakotven v § 84 občanského zákoníku, který stanoví, že zachytit jakýmkoli způsobem podobu člověka tak, aby podle zobrazení bylo možné určit jeho totožnost, je možné jen s jeho svolením. Z citovaného ustanovení jednoznačně vyplývá, že aby mohl být člověk zachycen kamerovým systémem v identifikovatelné podobě, musí k tomuto provozovatel kamerového systému mít souhlas (svolení) sledovaného člověka. Je-li člověk zachycen ve formě, která znemožňuje jeho identifikaci, souhlasu není třeba. Souhlasem je podmíněno zachycení ztotožnitelné podoby, což je logické, neboť nelze-li osobu identifikovat,

nepřichází do úvahy zásah do její osobnosti. Zároveň však občanský zákoník nestanoví, jak má svolení sledovaného subjektu vypadat, v jaké formě má být uděleno atp. Vzhledem k absenci specifikace podoby, formy, a způsobu svolení k zachycení podoby člověka lze jednoznačně konstatovat, že postačí bezformální svolení konkludentní, tedy pro případ online režimu, respektujeme ustanovení § 559 občanského zákoníku, které stanoví, že každý má právo zvolit si pro právní jednání libovolnou formu, není-li ve volbě formy omezen ujednáním nebo zákonem. I pro tento případ se uplatní v maximální možné míře obecná tendence občanského zákoníku k tzv. bezformálnosti právních jednání, která je patrná i v jiných normách napříč textem občanského zákoníku. Za dostačující lze z hlediska práva považovat např. označení monitorovaného prostoru informační tabulí informující osoby pohybující se v tomto prostoru o skutečnosti, že je prostor sledován kamerovým systémem. Vstupem do prostoru pak člověk vyjadřuje svých chováním svolení (konkludentně) se sledováním své osoby kamerovým zařízením.

3.3 Kamerový systém se záznamem

V praxi se častěji setkáváme s kamerovými systémy, které umožňují pořizovat záznamy, někdy právě záznamy představují důvod, proč je kamerový systém instalován. I ÚOOÚ upozorňuje na skutečnost, že „v praxi jsou využívány kamerové systémy bez záznamu jen výjimečně. Připojení záznamu ke kamerovému systému, případně zase jeho odpojení, je poměrně jednoduchou záležitostí. Naopak rozdíl mezi oběma možnostmi je z pohledu zákona o ochraně osobních údajů značný“ (Úřad pro ochranu osobních údajů, © 2012).

3.3.1 Právní režim provozu kamerového systému se záznamem

Provoz kamerového systému se záznamem se řídí právním režimem zákona o ochraně osobních údajů, neboť se jedná o zpracování osobních údajů ve všech aspektech stanovených tímto právním předpisem. Zpracováním osobních údajů je totiž ve smyslu § 4 písm. e) zákona o ochraně osobních údajů jakákoliv operace nebo soustava operací, které správce nebo zpracovatel systematicky provádějí s osobními údaji, a to automatizovaně nebo jinými prostředky. Zpracováním osobních údajů se rozumí zejména shromažďování, ukládání na nosiče informací, zpřístupňování, úprava nebo pozměňování, vyhledávání, používání, předávání, šíření, zveřejňování, uchovávání, výměna, třídění nebo

kombinování, blokování a likvidace. Co se týče samotného provozu kamerového systému se záznamem, jedná se o zpracování osobních údajů, pokud je subjekt na záznamu identifikovatelný, jak bylo uvedeno již výše v rámci definice osobního údaje podle § 4 písm. a) zákona o ochraně osobních údajů.

Specifickým osobním údajem je citlivý údaj, kterým dle ustanovení § 4 písm. b) zákona o ochraně osobních údajů je osobní údaj vypovídající o národnostním, rasovém nebo etnickém původu, politických postojích, členství v odborových organizacích, náboženství a filozofickém přesvědčení, odsouzení za trestný čin, zdravotním stavu a sexuálním životě subjektu údajů a genetický údaj subjektu údajů; citlivým údajem je také biometrický údaj, který umožňuje přímou identifikaci nebo autentizaci subjektu údajů. Právní normy o citlivých údajích nejsou bez významu, neboť si lze představit, že např. etnický původ je ze záznamu seznatelný.

Skutečnost, že provoz kamerového systému se záznamem podléhá právnímu režimu zákona o ochraně osobních údajů, potvrzuje i judikatura příslušných soudů, například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 6. 2013, sp. zn. 5 As 1/2011. Identifikovatelností dotčených subjekt na záznamu se zabýval Nejvyšší správní soud např. v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 6. 2013, sp. zn. 5 As 158/2012.

Na kombinaci uvedených znaků jako podmínku provozu kamerového systému se záznamem upozorňuje i ÚOOÚ, když apeluje na splnění základních povinností ukládaných zákonem o ochraně osobních údajů, stanovící, že „provozování kamerového systému je považováno za zpracování osobních údajů, pokud je kromě kamerového sledování prováděn záznam pořizovaných záběrů (obrazový či zvukový), účelem pořizovaných záznamů je využití k identifikaci (přímé či nepřímé) fyzických osob v souvislosti s jejich určitým jednáním“ (Úřad pro ochranu osobních údajů, © 2012).

Skutečnost, že provoz kamerového systému se záznamem je podřízen zákonu o ochraně osobních údajů, je zásadní pro určení, jaké podmínky musí splňovat a pro vymezení odpovědných subjektů.

Za zpracování osobních údajů je odpovědný správce, kterým je každý subjekt, který určuje účel a prostředky zpracování osobních údajů, provádí zpracování a odpovídá za něj. Zpracováním osobních údajů může správce zmocnit nebo pověřit zpracovatele, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak (§ 4 písm. j) zákona o ochraně osobních údajů). Pověření zpracovatele zpracováním osobních údajů není výjimečnou skutečností zejména v organizacích, ve kterých dochází k zpracování velkého objemu různorodých dat. Postavení správce (případně zpracovatele) je zavazující, je spojeno s celou řadou právních povinností, jejichž nedodržení zákonodárce sankcionuje. Mezi základní povinnosti správce patří především: povinnost stanovit účel, k němuž mají být osobní údaje zpracovány (může se jednat např. o ochranu osob či majetku), povinnost stanovit prostředky a způsob zpracování osobních údajů (automatizované či manuální zpracování, případně kombinace), povinnost zpracovat pouze přesné osobní údaje, které získal v souladu se zákonem o ochraně osobních údajů, povinnost shromažďovat osobní údaje odpovídající pouze stanovenému účelu a v rozsahu nezbytném pro naplnění stanoveného účelu (tedy např. pouze pro účel ochrany majetku nikoli již pro účel realizace obchodního vztahu), povinnost uchovávat osobní údaje pouze po dobu, která je nezbytná k účelu jejich zpracování (např. do inventury zboží) (§ 5 zákona o ochraně osobních údajů). Pokud jde o účel zpracování osobních údajů, resp. provoz kamerového systému se záznamem, je zřejmé, že dominuje právě ochrana osob a majetku, resp. bezpečnostní důvody obecně. Obecně prevenční charakter potvrzuje i odborná literatura. „V mnoha historických případech, poté, co byl kamerový systém nainstalován, prudce poklesly krádeže v obchodech a zaměstnanecké krádeže“ (Kruegle, 1996, s. 2).

Správce je povinen důsledně chránit záznamy z kamerových systémů a zabezpečit je. Správce a zpracovatel jsou povinni přijmout taková opatření, aby nemohlo dojít k neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k osobním údajům, k jejich změně, zničení či ztrátě, neoprávněným přenosům, k jejich jinému neoprávněnému zpracování, jakož i k jinému zneužití osobních údajů. Tato povinnost platí i po ukončení zpracování osobních údajů. Správce nebo zpracovatel je povinen zpracovat a dokumentovat přijatá a provedená technicko-organizační opatření k zajištění ochrany osobních údajů v souladu se zákonem a jinými právními předpisy (§ 13 zákona o ochraně osobních údajů).

Základní pilíř ochrany osobních údajů představuje povinnost mlčenlivosti, kterou zákon o ochraně osobních údajů pojímá velmi široce, a kterou je povinen zachovávat široký okruh osob - zaměstnanci správce nebo zpracovatele, jiné fyzické osoby, které zpracovávají osobní údaje na základě smlouvy se správcem nebo zpracovatelem, a další osoby, které v rámci plnění zákonem stanovených oprávnění a povinností přicházejí do styku s osobními údaji u správce nebo zpracovatele. Povinnost mlčenlivosti se vztahuje nejen na osobní údaje ale i na bezpečnostní opatření, jejichž zveřejnění by ohrozilo zabezpečení osobních údajů. Povinnost mlčenlivosti trvá i po skončení zaměstnání nebo příslušných prací těchto fyzických osob.

3.3.1.1 Právní důvod provozu kamerového systému se záznamem

Zákon o ochraně osobních údajů stanoví pro provoz kamerového systému se záznamem jakožto zpracování osobních údajů celou řadu podmínek. Předně musí mít zpracování osobních údajů právně relevantní, resp. právní důvod.

S ohledem na povahu a účel provozu kamerového systému je primárním titulem opravňujícím správce k provozu kamerového systému se záznamem souhlas dotčeného subjektu údajů. Souhlas subjektu údajů představuje projev vůle, kterým se prolamuje zákaz zásahu do soukromí.

Současně zákon stanoví případy, pro které není souhlasu subjektů třeba, zpravidla jde o veřejný zájem, který právní řád z objektivních důvodů chrání. Bez souhlasu subjektů údajů je správce oprávněn osobní údaje zpracovávat, zejména jestliže provádí zpracování nezbytné pro dodržení právní povinnosti správce (typicky se jedná např. o oprávnění Policie ČR zpracovávat osobní údaje podle zákona č. 273/2008 Sb., o Policii ČR). Obdobně není souhlasu potřeba, pokud se jedná o zpracování, které je nezbytné pro plnění smlouvy, jejíž smluvní stranou je subjekt údajů, nebo pro jednání o uzavření nebo změně smlouvy uskutečněné na návrh subjektu údajů (v tomto případě lze uvažovat např. o vymáhání pohledávky vplynuvší ze smlouvy, resp. o uplatnění nároku ze smlouvy). Souhlas není nutný ani, pokud je to nezbytně třeba k ochraně životně důležitých zájmů subjektu údajů. V tomto případě je třeba bez zbytečného odkladu získat jeho souhlas. Takové prolomení tzv. souhlasové zásady je samozřejmě logické a současně je stanovena

jistá pojistka, neboť zákon stanoví, že pokud souhlas není dán, musí správce ukončit zpracování a údaje zlikvidovat. Další a rovněž logickou výjimkou ze souhlasu se zpracováním osobních údajů představují oprávněně zveřejněné osobní údaje v souladu se zvláštním právním předpisem (v tomto případě lze např. uvažovat o novinovém článku obsahující osobní údaje). Frekventovaným důvodem zpracování osobních údajů bez souhlasu subjektu údajů jsou případy, kdy zpracování je nezbytné pro ochranu práv a právem chráněných zájmů správce, příjemce nebo jiné dotčené osoby. Takové zpracování osobních údajů však nesmí být v rozporu s právem subjektu údajů na ochranu jeho soukromého a osobního života. Nutno upozornit, uvedená výjimka v podobě ochrany práv a právem chráněných zájmů je judikatorně posuzována velmi přísně. „Zákon o ochraně osobních údajů slouží jako veřejnoprávní nástroj ochrany práv na soukromí a na soukromý rodinný život, která jsou garantována čl. 10 Listiny základních práv a svobod a v článku 8 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, a tudíž i práva na lidskou důstojnost, z které předchozí práva vyplývají, jak potvrzuje Nejvyšší správní soud v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 6. 2013, č. j. 5 As 1/2011). Aby mohla být dána přednost ochraně jiného lidského práva nebo svobody před ochranou soukromí, musí se jednat o takovou situaci, kdy - jinak si rovná - základní práva a svobody jsou v konfliktu, a na základě důkladného zvažování, zda v té které konkrétní situaci je zájem chráněný jiným základním právem a svobodou natolik závažný a natolik ohrožen, že lze svolit k zásahu do soukromí a tedy částečně či úplně omezit základní lidské právo na soukromí nebo soukromý a rodinný život a tedy i lidskou důstojnost. Je tedy třeba posoudit zejména to, zda tento jiný zájem zasahuje do základních práv a svobod, zda v tom kterém případě dané základní právo a svoboda převáží nad ochranou soukromí, zda tento prostředek je jediný možný a nejvhodnější pro ochranu daného zájmu. Zejména je třeba zkoumat, zda neexistuje jiný prostředek, který by daného účelu byl rovněž schopen dosáhnout, a to buď bez zásahu do základního práva na soukromí (viz výše) nebo s menší mírou. Dále je nutné zvážit i míru proporcionality, tedy zda porušení hodnoty, do které tento prostředek zasahuje – zde do práva na soukromí, resp. lidské důstojnosti a svobody – je přiměřené, resp. zda tato hodnota zasluhuje menší míru ochrany než hodnota, která má být ochráněna – zde např. ochrana osob a majetku. S ohledem na to, že zákon o ochraně osobních údajů tedy chrání základní lidská práva a svobody, je nutné, aby byly dodrženy striktní podmínky stanovené čl. 10 Listiny základních práv a svobod a dalšími

mezinárodními dokumenty vztahujícími se k dané problematice; není proto možné připustit formálně extenzivní výklad zákona o ochraně osobních údajů, jenž zbavuje ochrany subjekty, k nimž se osobní údaje vztahují, a který rozšiřuje možnosti správců při zpracování osobních údajů na úkor ochrany subjektů“ (Nejvyšší soud, ©2013). S obdobným odůvodněním se porovnáním práva na ochranu majetku a práva na soukromí již před výše citovaným rozhodnutím Nejvyššího správního soudu zabýval i Městský soud v Praze (Městský soud v Praze, ©2009). Rovněž ÚOOÚ se na výjimky ze souhlasu se zpracováním osobních údajů dívá přísně a restriktivně, jak je zřejmé např. ze stanoviska ÚOOÚ č. 9/2012, které se věnovalo zpracování osobních údajů prostřednictvím záznamu z kamerového systému provozovaného na veřejných prostranstvích (jako jsou například náměstí, ulice) obcí, které nemají vlastní obecní policii, a to za účelem předcházení a odhalování pouliční kriminality, vandalismu a za účelem zajišťování bezpečnosti občanů a návštěvníků obce, a dle kterého „jakékoliv zpracování osobních údajů (obrazových záznamů) pořízených prostřednictvím kamerového systému z míst veřejně přístupných (jako je náměstí, veřejná ulice, park apod.) prováděné subjektem, který k tomu není ze zákona zmocněn, a to za účelem předcházení a odhalování pouliční kriminality, zajištění bezpečnosti občanů apod., představuje zásah do soukromého a osobního života subjektů údajů, tedy osob, které se ve sledovaném prostoru pohybují a „žijí svoje běžné denní životy“. V rovině ústavněprávní lze poté dovést porušení práva na ochranu před neoprávněným shromažďováním osobních údajů vyjádřeným v čl. 10 odst. 3 Listiny základních práv a svobod. Na základě všech uvedených skutečností proto nezbyvá než konstatovat, že na takové zpracování osobních údajů nelze aplikovat ani výjimku uvedenou v § 5 odst. 2 písm. e) zákona o ochraně osobních údajů“ (ÚOOÚ, © 2009). Dále je třeba poukázat na skutečnost, že pokud provozovatel kamerového systému zdůvodňuje přítomnost kamerového systému se záznamem ochranou majetku, musí být jednotlivé kamery namířeny na majetek, tedy např. na vchod, ale již nikoli na ulici či pokud má kamerový systém se záznamem chránit sklad, musí být kamera namířena na sklad a nikoli na pracovní stůl zaměstnance, který ve skladu pracuje. V prvním případě by se jednalo o nedůvodné, nezákonné zpracování osobních údajů, v druhé případě navíc i o jednání v rozporu se zákonem č. 262/2006 Sb., zákoník práce, konkrétně s § 316 odst. 2 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce. Souhlas k zpracování osobních údajů správce nepotřebuje, pokud poskytuje osobní údaje o veřejně činné osobě, funkcionáři či zaměstnanci veřejné

správy, které vypovídají o jeho veřejné anebo úřední činnosti, o jeho funkčním nebo pracovním zařazení, a dále také v případě, že se jedná o zpracování výlučně pro účely archivnictví podle zvláštního zákona (§ 5 odst. 2 zákona o ochraně osobních údajů).

3.3.1.1.1 Souhlas subjektu údajů

Jsou-li osobní údaje zpracovávány na základě souhlasu subjektu údajů, je nutné splnit požadavky, které zákon na poskytnutí souhlasu klade, a to mimo jiné i obecné podmínky, které stanoví občanský zákoník pro vůli a její projev navenek. Souhlas je právním jednáním podle občanského zákoníku, a proto musí být určitý srozumitelný, svobodný, nečiněný pod nátlakem apod.

Za nezletilé osoby, resp. obecně za osoby s omezenou svéprávností uděluje souhlas, tak jako v případě jiných právních jednání, jejich zákonný zástupce. V souvislosti s právním jednáním nezletilých je třeba zaobírat se obecnou právní úpravou svéprávnosti. § 31 občanského zákoníku stanoví vyvratitelnou právní domněnku, dle které se má za to, že každý nezletilý, který nenabyl plné svéprávnosti, je způsobilý k právním jednáním co do povahy přiměřeným rozumové a volní vyspělosti nezletilých jeho věku. Neboli civilní kodex stanovuje objektivní kritérium rozumové a volní vyspělosti. V souvislosti s kamerovým systémem se záznamem lze konstatovat, že např. 14letý nezletilý je jistě dostatečně rozumově a volně vyspělý na to, aby udělil s pořizováním záznamu o své osobě souhlas. Nutno, však upozornit, že např. ÚOOÚ posunuje věkovou hranici dostatečné rozumové a volní vyspělosti na 15 let (ÚOOÚ, © 2012).

Je nutné zdůraznit, že souhlas se zpracováním informací není prostý souhlas, ale souhlas informovaný, neboli aby byl platně udělen, musí být subjekt údajů současně příjemcem právně relevantních informací. Subjekt údajů musí být při udělení souhlasu ve smyslu § 5 odst. 4 zákona o ochraně osobních údajů informován o tom, pro jaký účel zpracování a k jakým osobním údajům je souhlas dáván, jakému správci a na jaké období. Souhlas subjektu údajů se zpracováním osobních údajů musí být správce schopen prokázat po celou dobu zpracování. Informace, které stanoví zákon o ochraně osobních údajů, mohou být ve vztahu k subjektu údajů sděleny již před udělením souhlasu, avšak nejpozději při udělení souhlasu. ÚOOÚ upozorňuje na skutečnost, že dojde-li k zásadním změnám zpracování osobních údajů, je třeba s takto změněným zpracováním získat od subjektu údajů (opět)

informovaný souhlas. ÚOOÚ zde jako zásadní změny ve zpracování osobních údajů jmenuje např. zvýšení počtu kamer či prodloužení doby uchování záznamů z kamer atd. (Úřad pro ochranu osobních údajů, © 2012).

Zákon o ochraně osobních údajů nestanoví pro udělení souladu písemnou formu, neboli pro zpracování osobních údajů v souladu s právem, v předmětné věci pro provoz kamerového systému se záznamem v souladu s právem, postačuje souhlas ústní, případně konkludentní. Právě pro tyto případy jsou v prostorech monitorovaných kamerovým systémem umístěvané informační tabule, které samozřejmě nemohou obsáhnout celý záběr informační povinnosti, nicméně měly by obsahovat základní informace a dále odkaz na místo, kde je výčet povinných informací kompletní (viz níže).

Ve vztahu k subjektům údajů je informační povinnost správce osobních údajů (na základě žádosti subjektu údajů) podstatně širší než, jak stanoví zákon o ochraně osobních údajů pro samotné poskytnutí souhlasu se zpracováním osobních údajů. Je nutné totiž vyjít i z ustanovení § 12 a § 21 zákona o ochraně osobních údajů. Informační povinnost se týká i informace o osobních údajích, případně kategoriích osobních údajů, které jsou předmětem zpracování, včetně veškerých dostupných informací o jejich zdroji, o povaze automatizovaného zpracování v souvislosti s jeho využitím pro rozhodování, jestliže jsou na základě tohoto zpracování činěny úkony nebo rozhodnutí, jejichž obsahem je zásah do práva a oprávněných zájmů subjektu údajů, o příjemci, případně kategoriích příjemců (typicky Policie ČR). Je evidentní, že informační povinnost je pojata široce. V této souvislosti je vhodné upozornit na stanovisko ÚOOÚ, které konkretizuje, že uvedené informace by měly obsahovat i počet kamer, popis umístění kamer, případně schémata umístění kamer v objektu, nebo obrázky toho, co kamery zabírají s popisem, režim fungování kamer (Úřad pro ochranu osobních údajů, © 2012). Povinnost informovat subjekt údajů se vztahuje i na povinnost informovat o místě, kam může subjekt údaje směřovat své stížnosti, má-li za to, že správce nebo zpracovatel provádí zpracování jeho osobních údajů, které je v rozporu s ochranou soukromého a osobního života subjektu údajů nebo v rozporu se zákonem, zejména jsou-li osobní údaje nepřesné s ohledem na účel jejich zpracování.

3.3.1.2 Označení monitorovaných prostorů

Základní informační povinnost musí provozovatel kamerového systému se záznamem splnit informační tabulí, která označuje monitorovaný prostor, a na které je zaznamenaná skutečnost, že prostor je monitorován kamerovým systémem se záznamem, což se nejčastěji uskutečňuje vyobrazením kamery. Dále jsou zde obsaženy identifikační údaje o správci a odkaz na místo, kde lze získat informace o provozu kamerového systému vyžadované zákonem o ochraně osobních údajů. Každý dotčený subjekt údajů by měl být s informační tabulí seznámen již před vstupem do prostoru, ve kterém monitorování probíhá. Informační tabule musí být přítomna po celou dobu provozu kamerového systému. Veškeré údaje musí být pro subjekty údajů dobře čitelné a rozpoznatelné. Přesná podoba informační tabule stanovena ani jinak předepsána není. Tabule jsou s však fakticky velmi podobné, právě s ohledem na předepsaný obsah. Co se týče identifikace správce, měla by být v rozsahu alespoň název správce a identifikační číslo. Jednoduše řečeno správce by měl být identifikován tak, aby byl dohledatelný v registru provozovaném ÚOOÚ.

3.3.1.3 Oznamovací povinnost

Každé zpracování osobních údajů, až na zákonem stanovené výjimky¹, podléhá oznamovací povinnosti ÚOOÚ. Oznámení, resp. registraci zpracování osobních údajů je možné učinit prostřednictvím elektronického formuláře dostupného na webových stránkách ÚOOÚ, konkrétně: <https://www.uoou.cz/oznameni-o-zpracovani-osobnich-udaju.asp#obalhlava>. Elektronický formulář vyplňuje povinný subjekt na internetu a následně si jej uložením ve formátu umožňujícím vytištění.

---

¹ Oznamovací povinnost se nevztahuje na zpracování osobních údajů,

a) které jsou součástí datových souborů veřejně přístupných na základě zvláštního zákona,

b) které správci ukládá zvláštní zákon nebo je takových osobních údajů třeba k uplatnění práv a povinností vyplývajících ze zvláštního zákona, nebo

c) jde-li o zpracování, které sleduje politické, filosofické, náboženské nebo odborové cíle, prováděné v rámci oprávněné činnosti sdružení, a které se týká pouze členů sdružení, nebo osob, se kterými je sdružení v opakujícím se kontaktu souvisejícím s oprávněnou činností sdružení, a osobní údaje nejsou zpřístupňovány bez souhlasu subjektu údajů.

Oznámení musí obsahovat tyto informace: a) identifikační údaje správce, u fyzické osoby, která není podnikatelem, jméno, popřípadě jména, příjmení, datum narození a adresu místa trvalého pobytu, u jiných subjektů obchodní firmu nebo název, sídlo a identifikační číslo osoby, pokud bylo přiděleno, a jméno, popřípadě jména, a příjmení osob, které jsou jejich statutárními zástupci, b) účel nebo účely zpracování, c) kategorie subjektů údajů a osobních údajů, které se těchto subjektů týkají, d) zdroje osobních údajů, e) popis způsobu zpracování osobních údajů, f) místo nebo místa zpracování osobních údajů, g) příjemce nebo kategorie příjemců, h) předpokládaná předání osobních údajů do jiných států, i) popis opatření k zajištění ochrany osobních údajů (aby nemohlo dojít k neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k osobním údajům, k jejich změně, zničení či ztrátě, neoprávněným přenosům, k jejich jinému neoprávněnému zpracování, jakož i k jinému zneužití osobních údajů).

Neobsahuje-li oznámení všechny uvedené náležitosti, ÚOOÚ neprodleně zašle oznamovateli výzvu, v níž upozorní na chybějící nebo nedostatečné informace a stanoví lhůtu k doplnění oznámení. Obsahuje-li oznámení všechny uvedené náležitosti, lze po uplynutí lhůty 30 dnů ode dne doručení oznámení zahájit zpracování osobních údajů. ÚOOÚ v takovém případě запиše informace uvedené v oznámení do registru. O provedení registrace vydá ÚOOÚ na žádost správce osvědčení, které obsahuje datum vyhotovení, číslo jednací, jméno, příjmení a podpis osoby, která osvědčení vydala, otisk úředního razítka, identifikační údaje správce a účel zpracování. Vznikne-li však z oznámení důvodná obava, že při zpracování osobních údajů by mohlo dojít k porušení zákona o ochraně osobních údajů, zahájí ÚOOÚ z vlastního podnětu řízení, pro které se registrace u ÚOOÚ prodlužuje. Zjistí-li ÚOOÚ, že správce, jehož oznámení bylo zapsáno do registru, porušuje podmínky stanovené tímto zákonem, rozhodne o zrušení registrace. Pomine-li účel, pro který bylo zpracování zaregistrováno, ÚOOÚ z vlastního podnětu nebo na žádost správce rozhodne o zrušení registrace.

3.4 Prostředky právní ochrany osobnosti

Provoz kamerového systému v rozporu s právem zakládá právní odpovědnost, jsou-li naplněny jednotlivé předpoklady právní odpovědnosti, odpovědného subjektu bez ohledu na skutečnost, zda se jedná o kamerový systém se záznamem či bez záznamu. Uplatnění

nároku vzniklého neoprávněným provozem kamerového systému či porušením povinnosti s provozem kamerového systému související se liší s ohledem na druh kamerového systému.

Pro přehlednost se v následující části věnujeme zvláště kamerovému systému se záznamem a bez záznamu a odpovědnost dotčených subjektů pak rozdělujeme podle třech základních právních odvětví (občanské právo, trestní právo, správní právo).

3.4.1 Prostředky právní ochrany osobnosti – kamerový systém se záznamem

Pořízení záznamu, tedy samotné zachycení subjektu údajů ovlivňuje jak výběr prostředků právní ochrany, které právní řád nabízí, tak i následně volbu druhu ochrany, neboť pořízení záznamů, jejich shromažďování, šíření, zveřejnění, jsou jednání, která skýtají podstatně vyšší míru rizika neoprávněného nakládání než jak je tomu u kamerového systému bez záznamu. Proto se kamerovému systému se záznamem věnujeme na prvním místě. Není bez zajímavosti, že pro kamerový systém se záznamem, který je zpracováním osobních údajů, zákon o ochraně osobních údajů stanoví i specifický režim mimosoudní ochrany (viz níže).

3.4.1.1 Režim ochrany stanovený zákonem o ochraně osobních údajů

Ustanovení § 21 zákona o ochraně osobních údajů stanoví, že každý subjekt údajů, který zjistí nebo se domnívá, že správce nebo zpracovatel provádí zpracování jeho osobních údajů, které je v rozporu s ochranou soukromého a osobního života subjektu údajů nebo v rozporu se zákonem, zejména jsou-li osobní údaje nepřesné s ohledem na účel jejich zpracování, může a) požádat správce nebo zpracovatele o vysvětlení, b) požadovat, aby správce nebo zpracovatel odstranil takto vzniklý stav. Zejména se může jednat o blokování, provedení opravy, doplnění nebo likvidaci osobních údajů. Je-li žádost subjektu údajů shledána oprávněnou, správce nebo zpracovatel je povinen neprodleně odstranit závadný stav. Zákon o ochraně osobních údajů uvedeným způsobem zakotvuje specifický postup pro případ, že má subjekt údajů za to, že provoz kamerového systému se záznamem je nejen v objektivním rozporu s právním řádem, ale i případ, kdy má za to, že provoz kamerového systému se záznamem je v rozporu s ochranou soukromého a osobního života subjektu údajů. Neboli předmětem ochrany je i nepřiměřený zásah do soukromí

subjektu údajů, který striktně vzato z právně formálního hlediska nemusí být v rozporu s právem.

3.4.1.2 Občanskoprávní odpovědnost

O občanskoprávní odpovědnosti uvažujeme ve dvou rovinách, a to jako o odpovědnosti za majetkovou újmu (škodu) a o odpovědnosti za nemajetkovou (imateriální) újmu. Pokud jde o občanskoprávní odpovědnost, odkazuje zákon o ochraně osobních údajů na obecný civilní kodex, kterým je občanský zákoník.

3.4.1.2.1 Občanskoprávní odpovědnost za nemajetkovou újmu

Stanoví-li zákon o ochraně osobních údajů, že pokud vznikla v důsledku zpracování osobních údajů subjektu údajů jiná než majetková újma, postupuje se při uplatňování jejího nároku podle zvláštního zákona, je tímto zvláštním zákonem občanský zákoník. Tento v § 82 stanoví, že člověk, jehož osobnost byla dotčena, má právo domáhat se toho, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek. Po smrti člověka se může ochrany jeho osobnosti domáhat kterákoli z osob jemu blízkých (tzv. postmortální ochrana osobnosti). Jedná se o velmi široký okruh osob vymezený v § 22 občanského zákoníku: Osoba blízká je příbuzný v řadě přímé, sourozenec a manžel nebo partner podle jiného zákona upravujícího registrované partnerství (dále jen „partner“); jiné osoby v poměru rodinném nebo obdobném se pokládají za osoby sobě navzájem blízké, pokud by újmu, kterou utrpěla jedna z nich, druhá důvodně pociťovala jako újmu vlastní. Má se za to, že osobami blízkými jsou i osoby sešvagřené nebo osoby, které spolu trvale žijí. Bez zajímavosti není ani nový institut, který v rámci ochrany osobnosti občanský zákoník zavedl, konkrétně se jedná o ochranu právnickou osobou, když občanský zákoník v § 83 stanoví, že souvisí-li neoprávněný zásah do osobnosti člověka s jeho činností v právnické osobě, může právo na ochranu jeho osobnosti uplatnit i tato právnická osoba; za jeho života však jen jeho jménem a s jeho souhlasem. Po smrti člověka se právnická osoba může domáhat, aby od neoprávněného zásahu bylo upuštěno a aby byly odstraněny jeho následky. V praxi si lze, pokud jde o občanskoprávní odpovědnost za nemajetkovou újmu, např. představit šíření záznamů, bez souhlasu dotčených subjektů, jejich sdílení na sociálních sítích či jiném prostoru umožňujícím neomezenému okruhu osob přístup k záznamům.

S ohledem na prostředky právní ochrany osobnosti člověka je však nutné vyjít i z ustanovení občanského zákoníku obsahující ustanovení o způsobu a rozsahu náhrady škody. § 2951 odst. 2 občanského zákoníku uvádí, že nemajetková újma se odčiní přiměřeným zadostiučiněním. Zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy.

Pro úspěšnost uplatnění nároku na náhradu nemajetkové újmy způsobené provozem kamerového systému, musí být naplněny jednotlivé předpoklady/podmínky, které občanský zákoník stanoví. Tyto předpoklady musí být splněny kumulativně, absence jednoho z nich vylučuje možnost o odpovědnosti za nemajetkovou újmu hovořit. Konkrétně se jedná o tyto předpoklady: (i) neoprávněný zásah do osobnosti člověka objektivně způsobilý porušit nebo ohrozit osobnostní právo, (ii) újmu na nemajetkových právech, (iii) příčinná souvislost mezi neoprávněným zásahem a vzniklou újmou. Pokud se jedná o první podmínku, tedy jednoduše řečeno o protiprávní jednání, tak k naplnění tohoto předpokladu dojde nejen v případě, kdy osobnostní právo bude porušeno, ale i pro případ, kdy protiprávním jednáním bude ohrožena osobnost člověka jako celek nebo v některé své složce. Co se týče samotné neoprávněnosti, resp. protiprávnosti, odkazuje autor této práce na rozbor porušení zákonné a smluvní povinnosti níže. Nemajetková újma jako druhý předpoklad by pak měla být konkretizována tím, jehož osobnost byla dotčena, ten by měl prokázat, v čem spatřuje svoji újmu, v jakých vrstvách osobnosti, v jakých sférách svého života byl neoprávněným zásahem dotčen. Nejobtížněji prokazovaným předpokladem je příčinná souvislost. Musí být prokázáno, že bez protiprávního jednání by k specifikované nemajetkové újmě nedošlo.

Jak bylo uvedeno výše, dotčený subjekt, podaří-li se mu prokázat jednotlivé předpoklady občanskoprávní odpovědnosti za nemajetkovou újmu, může žádat morální zadostiučinění, což je typicky omluva (ať již např. osobním dopisem či veřejnou formou ve sdělovacích prostředcích) nebo, považuje-li morální zadostiučinění za nedostatečné, náhradu v penězích a to ve výši, která by měla být přiměřená způsobené újmě. Žádná peněžní částka není ve většině případech schopna zcela nahradit utrpěnou újmu. „Poskytnuté plnění má přinést odčinění nemajetkové újmy v podobě zadostiučinění, které má alespoň zmírnit (odčinit) nepříznivé stavy vzniklé škodlivým zásahem do osobnostní sféry poškozeného,

případně poskytnout poškozenému možnost, aby si těžko měřitelné a na peníze ne zcela spolehlivé a exaktně převoditelné potíže nemajetkového charakteru vykompenzoval tím, že si pomocí prostředků či předmětů, pořízených za poskytnutou náhradu, zpříjemní či usnadní život“ (Švestka a kol., 2014, s. 1085).

3.4.1.2.2 Občanskoprávní odpovědnost za hmotnou škodu

Rovněž tak pro obecnou odpovědnost za škodu uplatňuje zákon o ochraně osobních údajů odkaz na občanský zákoník, viz § 23 zákona o ochraně osobních údajů stanovící, že v otázkách neupravených tímto zákonem se použije obecná úprava odpovědnosti za škodu. V praxi se případy, kdy je provozem kamerového systému se záznamem způsobena nějaká škoda, neobjevují často, nicméně ani to však nelze vyloučit a lze si na příklad představit škodu, která vznikne subjektu údajů šířením záznamů z kamerového systému, kterým je zachyceno jeho obchodní tajemství či know how.

Občanský zákoník rozlišuje, zda škoda byla způsobena porušením zákonné či smluvní povinnosti. Pokud jde o porušení zákona (typicky zákona o ochraně osobních údajů, vyžaduje zákonodárce vedle protiprávního jednání, škody a příčinné souvislosti i splnění předpokladu zavinění na straně škůdce (postačuj nedbalostní zavinění) (viz § 2910 a násl. občanského zákoníku). Pokud jde o porušení smlouvy, tedy ujednání mezi dvěma stranami, postačuje naplnění základních tří předpokladů (protiprávní jednání, škoda a příčinná souvislost), bez ohledu na zavinění škůdce (viz § 2913 odst. 1 občanského zákoníku). V tomto případě má však škůdce možnost se odpovědnosti zprostit, prokáže-li, že mu ve splnění povinnosti ze smlouvy dočasně nebo trvale zabránila mimořádná nepředvídatelná a nepřekonatelná překážka vzniklá nezávisle na jeho vůli (srov. § 2913 odst. 2 občanského zákoníku).

Pokud je kamerový systém vadný a např. sám rozesílá záznamy na koncové adresy, aniž by k takovému postupu dal pokyn správce či zpracovatel osobních údajů, půjde o speciální druh občanskoprávní odpovědnosti – odpovědnost za škodu způsobenou věcí. Kdo je povinen někomu něco plnit a použije při tom vadnou věc, nahradí škodu způsobenou vadou věci (§ 2936 občanského zákoníku). V takových případech odpovídá za vadný kamerový systém ten, kdo ho k plnění svých povinností používá.

Je nutné upozornit, že výčet jednotlivých druhů občanskoprávní odpovědnosti za škodu uvedený výše není vyčerpávající, jistě lze, alespoň teoreticky, uvažovat i o dalších druzích např. odpovědnost za škodu způsobenou porušením dobrých mravů, jak činí Novák (Novák, 2014, s. 18 – 28).

3.4.1.3 Trestněprávní odpovědnost

Jak bylo podrobně rozebráno výše, provoz kamerového systému se záznamem je zpracováním osobních údajů. Tato skutečnost má přímý dopad do úvah o aplikovatelnosti trestních předpisů, uvažujeme-li o ochraně dotčených subjektů. Trestní zákoník ve svém seznamu trestných činů obsahuje i trestný čin neoprávněného nakládání s osobními údaji (§ 180 trestního zákoníku). Je zřejmé, že zákonodárce na ochranu osobnosti, konkrétně osobních údajů myslel i v trestněprávních souvislostech. „Objektem trestného činu neoprávněného nakládání s osobními údaji podle § 180 je právo na ochranu před neoprávněným zveřejňováním osobních údajů a jejich zneužíváním, jakož i ochrana dalších práv a oprávněných zájmů, které zveřejněním osobních údajů mohou být poškozeny“ (Vantuch, 2011, s. 622).

Jmenovaný trestný čin obsahuje dvě základní skutkové podstaty. Předně pamatuje na činnost orgánů veřejné moci, když stanoví, že kdo, byť i z nedbalosti, neoprávněně zveřejní, sdělí, zpřístupní, jinak zpracovává nebo si přisvojí osobní údaje, které byly o jiném shromážděné v souvislosti s výkonem veřejné moci, a způsobí tím vážnou újmu na právech nebo oprávněných zájmech osoby, jíž se osobní údaje týkají, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta nebo zákazem činnosti (§ 180 odst. 1 trestního zákoníku). Dále pak chrání společnost před zneužitím svého postavení nositeli státem uznané uložené povinnosti mlčenlivosti, když uvádí, že stejně bude potrestán, kdo, byť i z nedbalosti, poruší státem uloženou nebo uznanou povinnost mlčenlivosti tím, že neoprávněně zveřejní, sdělí nebo zpřístupní třetí osobě osobní údaje získané v souvislosti s výkonem svého

povolání, zaměstnání nebo funkce, a způsobí tím vážnou újmu na právech nebo oprávněných zájmech osoby, jíž se osobní údaje týkají (§180 odst. 2 trestního zákoníku).² Zatímco první skutková podstata dopadá na případy zpracování osobních údajů typicky správními orgány, které v souvislosti s výkonem svých pravomocí nakládají s osobními údaji. Druhá skutková podstata je namířena i do sféry soukromé. Právě v této souvislosti je nutné upozornit na skutečnost, že i pokud by absentovala výslovná povinnost mlčenlivosti v některém zvláštním prvním předpise (např. jak je tomu pro případ zdravotnických pracovníků v příslušné legislativě), uplatní se povinnost mlčenlivosti stanovená zákonem o ochraně osobních údajů, která je stanovena velmi široce, a kterou je povinna zachovávat každá osoba, která přišla s osobními údaji do styku, a to nejen o osobních údajích ale i o bezpečnostních opatřeních, jejichž zveřejnění by ohrozilo zabezpečení osobních údajů (srov. § 15 zákona o ochraně osobních údajů).

Pro obě základní skutkové podstaty trestného činu neoprávněného nakládání s osobními údaji platí, že musí být protiprávním jednáním způsobena vážná újma na právech nebo oprávněných zájmech dotčené osoby. Pokud způsobená újma nebude kvalifikována jako vážná, nelze se úspěšně domáhat trestního postihu. Což však samozřejmě nebrání, aby poškozený využil jiných možností (např. občanskoprávních prostředků ochrany rozvedených výše).

3.4.1.4 Správní odpovědnost

Vzhledem ke skutečnosti, že zpracování osobních údajů je upraveno zvláštním právním předpisem, je nutné vyjít primárně z tohoto právního předpisu. Zákon o ochraně osobních údajů obsahuje v § 44 a násl. výčet přestupků, kterých se může dopustit fyzická osoba a výčet správních deliktů, kterých se může dopustit právnická osoba nebo fyzická osoba podnikající. Sankce, které lze na základě zákona o ochraně osobních údajů uložit,

---

² Vyšší trestní sazba (odnětí svobody na jeden rok až pět let, peněžitý trest nebo zákaz činnosti) hrozí pachateli, a) spáchá-li popsany čin jako člen organizované skupiny, b) spáchá-li takový čin tiskem, filmem, rozhlasem, televizí, veřejně přístupnou počítačovou sítí nebo jiným obdobně účinným způsobem, c) způsobí-li takovým činem značnou škodu, nebo d) spáchá-li takový čin v úmyslu získat pro sebe nebo pro jiného značný prospěch. Odnětím svobody na tři léta až osm let bude pachatel potrestán, a) způsobí-li popsáním činem škodu velkého rozsahu, nebo b) spáchá-li takový čin v úmyslu získat pro sebe nebo pro jiného prospěch velkého rozsahu (viz § 180 odst. 3 a 4 trestního zákoníku).

jsou charakteru peněžních pokut. Přestupky a jiné správní delikty projednává a pokuty uděluje ÚOOÚ (viz. § 29 odst. 1 písm. f) zákona o ochraně osobních údajů). Výše pokuty, kterou lze uložit, se liší podle závažnosti přestupku či správního deliktu. Na příklad fyzická osoba při porušení povinnosti mlčenlivosti může být sankciována až do výše 100 000,- Kč (srov. § 44 odst. 1 a odst. 4 zákona o ochraně osobních údajů). Právnická osoba nebo fyzická osoba podnikající může být na příklad za zpracování osobních údajů bez souhlasu subjektu údajů mimo případy uvedené v zákoně sankciována až do výše 5 000 000,- Kč (srov. § 45 odst. 1 písm. e) a § 45 odst. 3 zákona o ochraně osobních údajů).

3.4.2 Prostředky právní ochrany osobnosti – kamerový systém bez záznamu

Vzhledem ke skutečnosti, jak bylo podrobně rozebráno výše, že režim provozu kamerového systému bez záznamu nepodléhá zákonu o ochraně osobních údajů, je třeba, hledáme-li nástroje ochrany pro dotčené subjekty rovnou zaměřit do obecných norem.

3.4.2.1 Občanskoprávní odpovědnost

Pokud jde o občanskoprávní odpovědnost, lze v plném rozsahu odkázat na předchozí text věnovaný občanskoprávní odpovědnosti v souvislosti s kamerovým systémem se záznamem. Není třeba odkazu zvláštního zákona, aby bylo naprosto zřejmé, že je-li dotčenému subjektu způsobena nemajetková újma, je nutno vyjít z příslušných ustanovení občanského zákoníku. To samé platí pro případ, kdy provozem kamerového systému bez záznamu bude způsobena majetková újma – škoda.

3.4.2.2 Trestní odpovědnost

Hovoříme-li o trestní odpovědnosti v souvislosti s provozem kamerového systému bez záznamu, nelze obdobně jako v případě kamerového systému se záznamem vyjít z ustanovení, které upravuje trestný čin neoprávněného nakládání s osobními údaji, a to opět z důvodu, že se nejedná o zpracování osobních údajů. Teoreticky bychom mohli uvažovat o trestném činu poškození cizích práv podle § 181 trestního zákoníku, jehož základní skutková podstata spočívá, jednoduše řečeno ve skutečnosti, že pachatel jinému způsobí vážnou újmu na právech tím, že a) uvede někoho v omyl, nebo b) využije něčího omylu. Trestní sazba je pak nastavena na odnětí svobody až na dvě léta nebo zákaz činnosti. V praxi však dávat do souvislosti a prokazovat souvislost mezi úmyslným

uvedením v omyl nebo využitím omylu jiného provozem kamerového systému bez záznamu a vážnou újmou bude velmi složité.

3.4.2.3 Správní odpovědnost

I pro případ správní odpovědnosti je nutné vycházet z některého z obecných předpisů, což je velmi obtížné. Nicméně i v této oblasti se lze odvinout od obecně formulované ochrany v zákoně č. 200/1990 Sb., o přestupcích. Konkrétně se jedná o § 49 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích a tam obsažené přestupky proti občanskému soužití. Dle uvedeného ustanovení se přestupku dopustí ten, kdo mimo jiné jinému ublíží na cti tím, že ho urazí nebo vydá v posměch, nebo ten, kdo úmyslně naruší občanské soužití tím, že se vůči jinému dopustí schválnosti. Takto vymezené protiprávní jednání lze jistě realizovat i provozem kamerového systému bez záznamu. Za přestupek lze pak uložit pokutu až do výše 20 000,- Kč, a to i opakovaně.

3.5 Srovnání kamerového systému se záznamem a bez záznamu, shrnutí rozdílů

Z výše uvedeného rozboru jednotlivých právních podmínek dopadajících na provoz kamerového systému je zřejmé, že z právního hlediska jsou mezi provozem kamerového systému bez záznamu a se záznamem zásadní právní rozdíly.

Provoz kamerového systému se záznamem představuje zpracování osobních údajů, pročež na něj v plném rozsahu dopadá zvláštní právní úprava obsažená v zákoně o ochraně osobních údajů a tedy i jednotlivé povinnosti a podmínky tímto zákonem stanovené. Naproti tomu užívání kamerového systému bez záznamu jednotlivé znaky zpracování osobních údajů nenaplnuje, zákon o ochraně osobních údajů tak na jeho provoz nemá přímý dopad. Tato skutečnost má na provoz kamerového systému v režimu on-line zásadní vliv, neboť tím odpadá celá řada povinností pro provozovatele kamerového systému. Skutečnost, že se na kamerový systém bez záznamu nevztahuje zákon o ochraně osobních údajů, však neznamená, že není podroben právní úpravě. Je neoddiskutovatelné, že provozovatel kamerového systému v režimu on-line musí ctít základní právní úpravu

ochrany soukromí dotčených subjektů a nedopouštět se za žádných okolností nepřiměřených zásahů do osobnosti monitorovaných osob.

Zatímco provozovatel kamerového systému se záznamem je povinen svou činnost oznámit, resp. registrovat ve veřejném registru ÚOOÚ, provozovatel kamerového systému bez záznamu žádnou podobnou povinnost právem uloženou nemá.

Uživatel kamerového systému se záznamem je dále povinen plnit celou řadu povinností nejen ve vztahu k dotčeným subjektům údajů, a to vše pod přímou hrozbou sankce. Mimo jiné musí stanovit účel a prostředky zpracování osobních údajů, dobu, po kterou budou osobní údaje zpracovány atd. Zásadní podmínkou provozu kamerového systému se záznamem je obsáhlá informační povinnost správce osobních údajů vůči dotčenému subjektu a povinnost chránit a zabezpečit záznamy z kamerového systému. Provozovatel kamerového systému bez záznamu nemá informační povinnosti vůči dotčeným subjektům a z povahy a logiky věci při neexistenci záznamů odpadají i povinnosti, jejichž cílem je zabezpečení a ochrana záznamů.

Konečně provoz kamerového systému se záznamem a bez něj se liší, i pokud jde o prostředky právní ochrany. Dotčený subjekt má, jedná-li se o zpracování osobních údajů i speciální formu právní ochrany stanovenou přímo v zákoně o ochraně osobních údajů. Nutno však poznamenat, že se jedná o rozdíl nepatrný, neboť uvažujeme-li, že dotčené subjekty budou mít zájem nahradit zejména majetkovou a nemajetkovou újmu, jsou prostředky ochrany pro oba způsoby užívání kamerových systému stejné.

4 Vlastní práce

Práce se zabývá povozem kamerového systému konkrétním subjektem, a to orgánem veřejné moci. Orgánem veřejné moci, který je podroben pozorování autorem této práce je Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových (IČO: 69797111, sídlo: Rašínovo nábřeží 390/44, 128 00 Praha 2) (dále též jen „ÚZSVM“ nebo „Úřad“). Konkrétně se práce dále zabývá, při pozorování faktického stavu, jedním z organizačních útvarů ÚZSVM, a to Ústředím ÚZSVM (které sídlí na adrese Rašínovo nábřeží 390/44, 128 00 Praha 2.

„S účinností od 1. 7. 2002 byl zákonem č. 201/2002 Sb., zřízen Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových. Sídlem Úřadu je Praha. Úřad je organizační složkou státu a samostatnou účetní jednotkou. Dne 19. března 2004 nabyl účinnosti zákon č. 120/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 201/2002 Sb., o Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů. Úřad jedná v řízení před soudy, rozhodci nebo stálými rozhodčími soudy, správními úřady a jinými orgány ve věcech týkajících se majetku státu, kdy Úřad vystupuje v řízení za stát jako příslušná organizační složka, s příslušností hospodařit s tímto majetkem nebo namísto organizačních složek, které jsou příslušné hospodařit s předmětným majetkem státu, podle zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů. Po účinnosti novely zákona č. 201/2002 Sb., o Úřadu o zastupování státu ve věcech majetkových, přijaté zákonem č. 120/2004 Sb., který nabyl účinnosti 19. března 2004, může Úřad na základě dohody poskytovat v některých majetkových věcech právní pomoc též obcím a městům, a to buď tak, že v řízení vystupuje namísto obce, nebo jako vedlejší účastník na její straně. Úřad zpracovává právní stanoviska v jednotlivých věcech týkajících se majetku státu na základě žádosti organizačních složek státu a státních organizací. Svou činnost Úřad vykonává prostřednictvím Územních pracovišť, která působí v sídlech krajských soudů a v hlavním městě Praze. Územní pracoviště zajišťují činnost pro územní obvody krajských soudů a pro území hlavního města Prahy.“ (Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, © 2016). Vedle Ústředí ÚZSVM vykonává působnost ÚZSVM osm územních pracovišť – územní pracoviště v Hlavním městě Praha, územní pracoviště Střední Čechy, územní pracoviště Plzeň, územní pracoviště Ústí nad Labem, územní pracoviště Hradec Králové, územní pracoviště

Brno, územní pracoviště Ostrava, územní pracoviště České Budějovice. Pro činnost ÚZSVM je zásadním zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích.

Cílem vlastní práce je předně zjistit, jakým způsobem ÚZSVM provozuje kamerový systém, tedy zda provozuje kamerový systém se záznamem či bez záznamu dále vyhodnotit, zda provoz kamerového systému ÚZSVM splňuje právní požadavky na provoz kamerového systému kladené právním řádem ČR, tak jak je uvedeno v teoretické části této práce. Na vyhodnocení navazuje právní stanovisko autora této práce, případně i doporučení pro ÚZSVM směřující ke zlepšení či zkvalitnění praxe ÚZSVM, pokud se jedná o provoz kamerového systému. Výše uvedených cílů bude dosaženo jednak metodou pozorování a dále rozhovorem vedeným se zaměstnancem ÚZSVM odpovědným za provoz kamerového systému.

Úvodem vlastní práce je nutné upozornit, že předmětem této práce nemůže být sdělení o konkrétním rozmístění jednotlivých kamer a jejich počtu v prostorech ÚZSVM, ani jejich rozpis, plánek či jiné znázornění, jakož ani záběry z kamer, a to z důvodů bezpečnostních, o nichž nelze mít v této souvislosti pochyb.

4.1 Provoz kamerového systému v ÚZSVM - agenda

Gesčně je přidělena agenda ochrany osobních údajů získávaných prostřednictvím kamerových systémů samostatnému oddělení Bezpečnostnímu (dále též „SBE“), které je přímo řízeným útvarům generální ředitelky ÚZSVM. V rámci tohoto oddělení jsou pak činnosti související s provozem kamerového systému rozděleny mezi referenta objektové bezpečnosti a referenta krizového řízení, který má na starosti ochranu osobních údajů. Referent objektové bezpečnosti vyhodnocuje bezpečnostní rizika, dohlíží nad správností nastavení (obrazu, umístění, apod.) za účelem zajištění minimalizace zásahu do soukromí. Referentem krizového řízení je PhDr. Petra Skalická, která má na starosti společně s referentem objektové bezpečnosti provozní dokumentaci, vnitřní přepisy a dohled nad plněním oznamovací povinnosti vůči ÚOOÚ. S paní Skalickou byl veden expertní rozhovor na předem dané strukturované otázky. Dále za jejího doprovodu bylo umožněno

nahlédnout do vnitřních předpisů a provozní dokumentace budovy Ústředí ÚZSVM týkající se kamerového systému. Popsán byl také proces registrace kamerových systémů u ÚOOÚ a nad rámec rozhovoru sděleny i praktické aspekty činnosti související s dohledem nad správným a účelným provozováním kamerových systémů ÚZSVM, tedy co vše tato agenda v praxi zahrnuje.

4.2 Charakteristika kamerového systému ÚZSVM

Uzavřený kamerový systém je provozován za účelem ochrany osob a majetku v budovách a areálu ÚZSVM (dále jen „objekt“). Konkrétně jde o následující účely provozování kamerového systému (zpracování osobních údajů):

- a) zajištění ochrany zaměstnanců ÚZSVM (popř. jiných osob – zejména pracovních návštěv);
- b) zajištění ochrany práv a majetku ÚZSVM, zaměstnanců a státu (např. vozidel, technického vybavení pracovišť apod.) před škodou způsobenou jinými osobami;
- c) zajištění ochrany utajovaných informací dle zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů.

Cílem je monitoring objektu ÚZSVM (budovy, parkoviště a vlastních prostor) za účelem včasného zjištění neoprávněného vniknutí do tohoto objektu anebo odhalení trestné činnosti. Povinnost provozovat kamerový systém není ÚZSVM za tímto účelem kromě výše uvedeného stanovena právním předpisem.

Pořizované záznamy se vztahují k těmto subjektům údajů:

- a) zaměstnanci,
- b) pracovní návštěvy zaměstnanců (včetně osob vykonávajících v objektu pracovní činnost za účelem plnění dodavatelských smluv),
- c) v nezbytně nutné míře veřejnost.

Osobní údaje jsou zpracovávány v kategorii popisných údajů v rozsahu fyzické podoby. Nejsou zpracovávány citlivé údaje. Zdrojem osobních údajů je přímo subjekt údajů.

Příjemcem osobních údajů je pouze ÚZSVM, konkrétně určení zaměstnanci ÚZSVM ze samostatného oddělení Bezpečnostního a oddělení Technické podpory a správy sítí odboru Projektového řízení a informatiky ÚZSVM. Dalšími příjemci v případě incidentu a na základě vyžádání a oprávněného a písemně doloženého prokázání zájmu a účelu mohou být:

- a) orgány činné v trestním řízení,
- b) správní či jiné orgány veřejné moci.

V rámci ÚZSVM nedochází k předávání (poskytování) záznamů do jiných států.

Subjekt údajů vstupující do monitorovaných prostor nahodile je informován o užívání kamerového systému prostřednictvím informačních cedulí u všech vstupů do monitorovaných prostor.

Subjekt údajů vstupující do monitorovaných prostor pravidelně je dále informován o užívání kamerového v plném rozsahu v rámci školení zaměstnanců a prostřednictvím vnitřního předpisu Příkaz č. 3/2006 Ochrana osobních údajů a bezpečnostní dokumentace, zejména Provozního řádu objektu.

4.3 Pozorování

Předmětem pozorování autorem této práce byla registrace ÚZSVM ve veřejném seznamu vedeném ÚOOÚ, dále faktický stav, tzn. prohlídka prostor, které jsou podrobeny monitorování kamerovým systémem a konečně vnitřní předpisy ÚZSVM dopadající na předmětnou problematiku.

4.3.1 Registrace u ÚOOÚ

Jak bylo podrobně rozvedeno v teoretické části této práce, je-li provozován kamerový systém se záznamem, jedná se o zpracování osobních údajů, které podléhá oznamovací povinnosti vůči ÚOOÚ. Registr zpracování osobních údajů je veřejný a je dálkově dostupný na internetu na webových stránkách: <https://www.uoou.cz/verejny-registr-zpracovani-osobnich-udaju.asp>. V registru lze vyhledávat podle registračního čísla, názvu samotného subjektu, který má být správcem osobních údajů či podle identifikačního čísla

tohoto subjektu. Neboli co se vyhledávání informací o zpracování osobních údajů týče, jedná se o velmi jednoduchou záležitost.

Po zadání identifikačního čísla ÚZSVM je zobrazen, vedle registračního čísla ÚZVM pro účely vedení v registru (00018223), seznam jedenácti registrací zpracování osobních údajů provedených ÚOOÚ ve prospěch ÚZSVM. Zpracování osobních údajů s pořadovým číslem 001 bylo zaregistrováno u ÚOOÚ ke dni 20. 12. 2002, s pořadovým číslem 002 ke dni 24. 2. 2010, s pořadovým číslem 004 ke dni 24. 2. 2010, s pořadovým číslem 006 ke dni 24. 2. 2010, s pořadovým číslem 007 ke dni 25. 2. 2010, s pořadovým číslem 008 ke dni 30. 4. 2010, s pořadovým číslem 009 ke dni 12. 1. 2015, s pořadovým číslem 010 ke dni 21. 1. 2015, s pořadovým číslem 011 ke dni 8. 1. 2016, s pořadovým číslem 012 ke dni 12. 1. 2016, s pořadovým číslem 013 ke dni 12. 1. 2016.

Kamerových systémů v Ústředí ÚZSVM se týká registrace s pořadovým číslem 007 ke dni 25. 2. 2010. Z přehledové sestavy – Registrace konkrétně vyplývá, že zdrojem osobních údajů je přímo subjekt údajů. Jako účel zpracování osobních údajů je registrována ochrana osob a majetku. Za subjekty údajů, jejichž osobní údaje jsou kamerovým systémem v Ústředí ÚZSVM zpracovány, jsou označeni zaměstnanci oznamovatele a osoby s jiným vztahem k oznamovateli, se specifikací: pracovní návštěvy. Pokud jde o charakteristiku osobních údajů zpracovávaných provozem kamerového systému v Ústředí ÚZSVM, jedná se podle registrace o popisné údaje (Úřad pro ochranu osobních údajů, © 2016).

Již z registrace ÚZSVM u ÚOOÚ lze dovodit, že ÚZSVM provozuje kamerový systém se záznamem, který je zpracováním osobních údajů podle zákona o ochraně osobních údajů. Pokud by ÚZSVM provozoval kamerový systém v režimu on-line, k registraci zpracování osobních údajů by nedošlo. Je ale samozřejmě možné, že vedle kamerového systému se záznamem, užívá ÚZSVM i kamerový systém bez záznamu, který registraci nepodléhá. To bude předmětem dalšího výzkumu.

4.3.2 Pozorování v prostorech Ústředí ÚZSVM

Prostým pozorováním vnějšku a vnitřku budovy Ústředí ÚZSVM lze sledovat přítomnost hned několika kamer instalovaných v různých výškách s širokým spektrem záběrů. Celkový počet kamer je 14 zařízení. Pohledem na kameru nelze rozpoznat, zda je k ní připojeno záznamové zařízení či nikoli. V bezprostřední blízkosti kamerového zařízení je informační tabule s nápisem upozorňujícím dotčené subjekty na skutečnost, že objekt je střežen kamerami se záznamem a kontakt na osobu, u níž se lze dozvědět podrobné informace. Vzor informační tabule tvoří Přílohu B této práce. Je bez jakýchkoli pochyb, že v Ústředí ÚZSVM provozuje ÚZSVM kamerový systém se záznamem. Ani v tomto případě však nelze vyloučit, že ÚZSVM současně provozuje i kamerový systém bez záznamu, na což však, pokud jde o informování dotčených subjektů, samostatně neupozorňuje.

4.3.3 Vnitřní předpisy

Ochranou osobních údajů se v ÚZSVM zabírají i vnitřní předpisy, kterými jsou zaměstnanci ÚZSVM na všech pracovních pozicích, všech úrovních řízení vázáni. Porušení těchto předpisů může být hodnoceno jako porušování povinností zaměstnance s příslušnými důsledky obsaženými v zákoně č. 262/2006 Sb., zákoník práce. Z vnitřních předpisů je mimořádně relevantním vzor, který je přílohou jednoho z příkazů ÚZSVM s názvem Zdokumentování technicko-organizačních opatření k zajištění ochrany osobních údajů při provozování kamerového systému. Jedná se o obecný vzor pro přípravu jednoho z provozních dokumentů, kterým má být zajištěna ochrana osobních údajů zpracovávaných kamerovým systémem. Předmětný vzor je Přílohou A této práce. Celým názvem, včetně podnápisu se dokument nazývá Zdokumentování technicko-organizačních opatření k zajištění ochrany osobních údajů při provozování kamerového systému podle § 13 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů a je závazným dokumentem napříč ÚZSVM. Popisovaný předpis bude dále v textu nazýván též jako „dokument o opatřeních“ či „vzor“.

Dokument o opatřeních se člení do 5 kapitol: 1. Specifikace zpracování osobních údajů, 2. Charakteristika kamerového systému, 3. Opatření k ochraně osobních údajů, 4. Přehled použité literatury, 5. Kontrolní snímky.

V první kapitole je definován účel zpracování osobních údajů (tedy provozování kamerového systému se záznamem), přičemž je zohledněna jak skutečnost, zda zpracování osobních údajů ukládá zákon či se jedná o jiný účel zpracování, když dokument o opatřeních výslovně stanoví: „Definujte účel zpracování osobních údajů (účel provozování kamerového systému). Pokud je povinnost provozování kamerového systému uložena právním předpisem, tento právní předpis uveďte“ (Příloha A). Dále jsou v dokumentu o opatřeních vyčteny kategorie subjektů, k nimž se záznamy vztahují a způsob, jakým tyto subjekty byly o kamerovém systému informovány. V první kapitole je rovněž obsažen výčet možných příjemců záznamů z kamerového systému. Konečně první kapitola dokumentu o opatřeních obsahuje záznam o splnění oznamovací povinnosti ve vztahu k ÚOOÚ podle § 16 zákona o ochraně osobních údajů. Dokument o opatřeních konkrétně ukládá uvést, „zdali zpracování osobních údajů v provozovaném kamerovém systému za stanoveným účelem podléhá oznamovací povinnosti (viz § 16 zákona č. 101/2000 Sb.). Pokud ano, uveďte evidenční číslo registrovaného zpracování a datum registrace Úřadem pro ochranu osobních údajů“ (Příloha A).

Technickou charakteristikou kamerového systému se zabývá kapitola druhá. Obsahuje informaci o umístění řídicí jednotky kamerového systému a záznamové zařízení a identifikaci záznamu druhem a dobou uchování. Pokud jde o specifikaci záznamu, musí být zřejmé, „jakého druhu (digitální, analogový, barevný, černobílý) je prováděný záznam a po jakou dobu je uchováván“ (Příloha A). Dokument o opatřeních musí obsahovat i informace o snímacích prvcích, neboť ve vzoru je stanoveno: „Uveďte informace o počtu snímacích prvků (kamer), technologickém provedení a jejich umístění. Dále uveďte, u kterých snímacích prvků dochází k záznamu. Co nejpřesněji specifikujte snímáný prostor a účel jeho monitorování. Provedte kontrolní snímky jednotlivých snímacích prvků a tyto uveďte v kapitole č. 5 tohoto zdokumentování“ (Příloha A). Ve druhé kapitole je rovněž údaj o přenosových cestách, tedy „jakou formou jsou přenášeny údaje ze snímacích prvků do záznamového zařízení“ (Příloha A).

Předmětem třetí kapitoly je výčet vlastních opatření k ochraně osobních údajů. Předně v této části dokument o opatřeních stanoví práva, povinnosti a odpovědnost konkrétních

zaměstnanců, tedy „kdo je odpovědný za: a) zajištění provozuschopnosti kamerového systému, b) předávání záznamů z kamerového systému, c) zajištění servisních prací na kamerovém systému“ (Příloha A). Dále obsahuje specifikaci povinnosti mlčenlivost, resp. informace o tom, jak je tato kromě stanovení vnitřním předpisem ukládána. Předmětem třetí kapitoly jsou i informace o školení zaměstnanců, kteří přichází do styku s osobními údaji, specifikace kontrolní činnosti a údaje o dokumentaci, která je vedena v souvislosti se zajišťováním ochrany osobních údajů v místních podmínkách při provozování kamerového systému. V této části dokumentu o opatřeních je rovněž obsaženo posouzení rizik, resp. „jakým způsobem (formou) byla v místních podmínkách posouzena rizika při zpracování osobních údajů v kamerovém systému“ (Příloha A). Ve třetí kapitole je i souhrn technických opatření a souvisejících režimových opatření, vzor výslovně stanoví: „Uved'te, jakými opatřeními (technická a režimová) je zajištěna ochrana: a) řídicí jednotky, b) záznamového zařízení, c) snímacích prvků (kamer), d) přenosových tras, e) nosičů záznamů“ (Příloha A). Dále je povinným obsahem údaj o podmínkách pro přístup a manipulaci se záznamy a o skutečnosti, „zdali je v místních podmínkách využíváno služeb fyzické ostrahy, a jakou formou, v jakém rozsahu a jakým způsobem“ (Příloha A).

Čtvrtá kapitola obsahuje přehled použité literatury (včetně vnitřních předpisů a technických norem) a pátá kapitola kontrolní snímky číslované společně s identifikací kamery, kterou byly pořízeny.

4.4 Rozhovor

Při rozhovoru byl autor diplomové práce poučen o důvěrnosti sdělovaných informací, zejména vnitřní dokumentace a vnitřních předpisů. Text obsahu rozhovoru zveřejněný v této diplomové práci byl paní Skalickou schválen.

V rámci rozhovoru jsou zpravidla dvě části odpovědí. Jedna se vztahuje obecně na podmínky ÚZSVM, tj. jak je centrálně upravena daná záležitost pro všechny útvary, resp. všechna pracoviště ÚZSVM. Konkrétně je pak odpověď zaměřena na budovu Ústředí ÚZSVM, ve které praktická část diplomové práce, tj. pozorování i rozhovor probíhaly. Tato budova je situována na rohu Rašínova nábřeží a Plavecké ulice v městské části Praha

2. Budova má půdorys ve tvaru písmene „L“, delší strana je orientována směrem k Rašínovu nábřeží. Lokalita Praha 2 – Nové město je v celostátním hodnocení kriminality hodnocena z hlediska svého indexu kriminality, který dosahuje hodnoty 78,8 (ze 100 %) na 12. místě ze všech územních obvodů v České republice (Otevřená společnost, o.p.s., © 2016). I tato skutečnost je jedním z důvodů, proč je zájem na zajištění adekvátní ochrany kamerovým systémem se záznamem.

1. Užívá ÚZSVM kamerový systém se záznamem nebo bez záznamu?

ÚZSVM OBECNĚ:

Kamerové systémy se záznamem jsou využívány v rámci ÚZSVM pouze doplňkově a zřídka. Zpravidla je technické zabezpečení objektové bezpečnosti řešeno systémem elektronické zabezpečovací signalizace (EZS) bez použití kamerových systémů. EZS je zpravidla napojen na pult centralizované ochrany policie nebo soukromé bezpečnostní agentury, kteří zajišťují výjezdy v případě poplachů. Kamerový systém (se záznamem či bez záznamu) se užívá zejména u objektů a areálů, které nelze střežit pomocí EZS z finančních či jiných důvodů, nebo kde je vysoká míra kriminality a předpoklad, že by se předmětná budova či areál mohl stát místem páchaní trestné činnosti, popř. kde hrozí jiná významná bezpečnostní rizika a je zájem na kontinuálním monitoringu této lokality.

ÚSTŘEDÍ ÚZSVM:

ÚZSVM pro budovu Ústředí ÚZSVM užívá oba druhy systémů. Kamerový systém bez záznamu je využíván pro potřeby monitoringu hlavního vstupu do budovy, kdy ostraha budovy má díky sledování této online kamery možnost identifikovat osobu, která se nachází za dveřmi hlavního vstupu (například zvoní na zvonek), když je tento vstup uzamčen.

2. Kdy byly kamerové systémy v prostorách ÚZSVM instalovány?

ÚZSVM OBECNĚ:

Kamerové systémy jsou v gesci útvarů hospodářské správy objektů územních pracovišť ÚZSVM. Konkrétní údaje k instalaci kamerových systémů v jednotlivých objektech nejsou

dostupné. Bylo by třeba provést konkrétní šetření na územních pracovištích za účelem zjištění této informace.

ÚSTŘEDÍ ÚZSVM:

Tato informace není přesně známa. Před rokem 2010 šlo o kamerový systém bez záznamu, poté bylo rozhodnuto za účelem zvýšení bezpečnosti objektu o zavedení kamerového systému se záznamem.

3. Vedly k instalaci kamerového systému v prostorách ÚZSVM konkrétní zkušenosti, příp. jaké?

ÚZSVM OBECNĚ:

Při rozhodování, zda instalovat anebo provozovat kamerový systém se záznamem, jsou určující výstupy analýzy bezpečnostních rizik a posouzení, zda zájem na provozování kamerového systému se záznamem převyšuje zájem na ochraně soukromí, resp. dostatečně odůvodňuje možný zásah do soukromí osob. Vzhledem ke skutečnosti, že kamerové systémy se záznamem jsou provozovány v rámci ÚZSVM výlučně v budovách v majetku státu je tato skutečnost zpravidla odrazem zajištění povinnosti ÚZSVM v souladu se zákonem č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů a zásadou ochrany majetku s péčí řádného hospodáře chránit dostatečně majetek státu a své zaměstnance, resp. osoby zdržující se v prostorách budov. Stěžejním účelem provozování kamerových systémů se záznamem v budovách ÚZSVM je zajištění průkazných materiálů v případě vzniku škody na majetku například v důsledku krádeže či jiné trestné činnosti, popř. v důsledku ohrožení osob, ať již jde o zaměstnance či širokou veřejnost.

Analýzu bezpečnostních rizik, která předchází instalaci či provozování kamerového systému se záznamem, zpravidla též doprovázená kontrolní prohlídkou budovy, ve které se má takový kamerový systém se záznamem nacházet, provádí samostatné oddělení Bezpečnostní (SBE). Správce budovy (například některé z odloučených pracovišť ÚZSVM) zažádá SBE o stanovisko k možnosti instalace anebo provozu kamerového systému se záznamem, popř. s obecnou žádostí o provedení bezpečnostního posouzení

objektu (například pokud jde o nový objekt ve správě ÚZSVM). SBE provede předběžné posouzení zpravidla na místě nebo na základě předložené dokumentace. Dále zjišťuje například informace o počtu osob, hodnotě majetku, který se nachází v budově, nájemnicích, specifikách lokality (opuštěná lokalita, městská zástavba apod.), zranitelnosti budovy (například z hlediska mimořádných událostí – povodně, havárie okolních průmyslových komplexů, nebo stavebně technického řešení) a kriminalitě v okolí budovy, včetně případné evidované trestné činnosti přímo v budově či jejím areálu v minulosti. Na základě těchto informací vyhodnotí, zda je třeba a jaká bezpečnostní opatření implementovat v podmínkách dané budovy za účelem zajištění přijatelné úrovně objektové bezpečnosti. V případě, že jedním ze zamýšlených opatření je též kamerový systém se záznamem, poskytuje dále SBE součinnost při přípravě provozní dokumentace, školení zaměstnanců a podkladů k nové registraci kamerového systému se záznamem u ÚOOU.

ÚSTŘEDÍ ÚZSVM:

Kamerový systém v budově Ústředí ÚZSVM byl již v budově historicky instalován. V roce 2010 bylo vedením rozhodnuto za účelem zajištění efektivnější ochrany osob a majetku o instalaci kamerového systému se záznamem.

4. Jaká je doba uchování záznamů z kamerového systému? Proč byl zvolen právě tento časový interval?

ÚZSVM OBECNĚ:

Při analýze všech registrací kamerového systému se záznamem provedených ÚZSVM lze konstatovat, že doba uchování záznamů se různí. V současnosti zpravidla není problémem kapacita záznamového zařízení kamerového systému se záznamem, která dosahuje i měsíčních intervalů. Při posuzování nutné doby záznamu je proto stěžejním limitem dodržování zásady ochrany soukromí, resp. zajištění, aby zásah do soukromí byl přiměřený a nezbytně nutný. Na druhé straně pro zajištění adekvátních důkazních materiálů, kdy ne vždy je škoda na majetku zjištěna okamžitě, je třeba zajistit přiměřenou dobu uchování záznamů, aby bylo proveditelné důkazní materiál zajistit včas, než je záznam přemazán. Proto se doba uchování záznamů pohybuje zpravidla v rozmezí 7 až 30 dní. Jedním z hledisek je taktéž charakter objektu. V případech, kdy jde o opuštěný

objekt, který není možné navštěvovat za účelem manuálního přemazání či zajištění záznamů dříve, je tomuto přizpůsobena požadovaná doba uchovávání záznamů.

ÚSTŘEDÍ ÚZSVM:

Doba uchování záznamu je 2, 7 nebo 14 dní dle kamerového okruhu. Důvodem je reálná hraniční doba možného záznamu, tj. kapacita záznamového zařízení kamerového systému se záznamem. Vzhledem k tomu, že kamerový systém se záznamem v budově Ústředí ÚZSVM má celkem tři okruhy, je v registraci u ÚOOÚ uvedeno několik těchto časových úseků.

5. Provozuje správní orgán kamerový systém na základě souhlasu dotčených subjektů či z jiného titulu? Případně z jakého?

ÚZSVM OBECNĚ:

Kamerový systém se záznamem je provozován zpravidla bez souhlasu dotčených subjektů osobních údajů, a to na základě a v souladu s ustanovením § 5 odst. 2 písm. e) a § 10 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů.

V případě, že je třeba monitorovat i místo výkonu práce zaměstnance ÚZSVM, je aplikován zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, zejména § 316, který umožňuje zaměstnavateli zaměstnance monitorovat a jinak narušovat jeho soukromí pouze ze závažných důvodů spočívajících ve zvláštní činnosti zaměstnavatele. Touto činností je právě zpravidla nezbytná ochrana osob a majetku státu a zajištění objektové bezpečnosti.

ÚSTŘEDÍ ÚZSVM:

Kamerový systém se záznamem je provozován za účelem ochrany osob a majetku v budově a jejím areálu. Konkrétně jde o následující účely provozování kamerového systému se záznamem, resp. zpracování osobních údajů:

- a) zajištění ochrany zaměstnanců Úřadu (popř. jiných osob – zejména pracovních návštěv);
- b) zajištění ochrany práv a majetku Úřadu, zaměstnanců a státu (zejména situovaného v budově a areálu Ústředí Úřadu, např. vozidel, technického vybavení pracovišť apod.) před škodou způsobenou jinými osobami;

c) zajištění ochrany utajovaných informací dle zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů.

Cílem je monitoring objektu ÚZSVM (budovy, parkoviště a vlastních prostor) za účelem včasného zjištění neoprávněného vniknutí do tohoto objektu anebo odhalení trestné činnosti. Povinnost provozovat kamerový systém není ÚZSVM za tímto účelem kromě výše uvedeného stanovena právním předpisem.

6. Byla registrace kamerového systému u ÚOOÚ spojena se zahájením řízení ze strany ÚOOÚ? Pokud ano, jaké nedostatky musel správní orgán odstraňovat?

Ne, v žádném oznámeném případě se s tímto ÚZSVM neseťkal.

7. Eviduje ÚOOÚ stížnost/stížnosti od dotčených subjektů na kamerový systém?

Ne, žádná taková stížnost není evidována.

8. Má ÚZSVM upravený vnitřní systém kontroly kamerového systému z důvodu minimalizace zásahu do soukromého života subjektů údajů?

Ano, jak již bylo řečeno, jedním z prostředků kontroly je ještě před samotnou instalací anebo zahájením provozu kamerového systému se záznamem provádění analýzy bezpečnostních rizik. Již samotné organizační zajištění, kdy je správa ochrany osobních údajů a provádění registrací centralizováno na úrovni Ústředí ÚZSVM, konkrétně v gesci SBE, je zárukou jednotného a přehledného systému. Informování subjektu údajů probíhá v souladu s právními a vnitřními předpisy ÚZSVM. Konkrétně subjekt údajů vstupující do monitorovaných prostor nahodile je informován o užívání kamerového systému prostřednictvím informačních cedulí u všech vstupů do monitorovaných prostor. Subjekt údajů vstupující do monitorovaných prostor pravidelně je dále informován o užívání kamerového v plném rozsahu v rámci školení zaměstnanců a prostřednictvím vnitřního předpisu Příkaz č. 3/2006 Ochrana osobních údajů a bezpečnostní dokumentace, zejména Provozního řádu objektu. Za účelem minimalizace zásahu do soukromí a k zajištění

adekvátní míry ochrany osobních údajů přijal ÚZSVM řadu opatření organizačního a technického charakteru, které jsou souhrnně zapracovány do provozní dokumentace.

ÚSTŘEDÍ ÚZSVM:

V podmínkách budovy Ústředí ÚZSVM jde zejména o následující organizační opatření k zajištění ochrany osobních údajů:

1. vnitřní předpisy

V podmínkách Úřadu je vydán vnitřní předpis Příkaz č. 3/2006 Ochrana osobních údajů, který upravuje základní bezpečnostní opatření při ochraně osobních údajů v Úřadu a zajištění jednotného postupu při jejich realizaci.

2. organizační zajištění

Za zajištění provozuschopnosti kamerového systému je odpovědný odbor Hospodářsko správní Územního pracoviště v hlavním městě Praze. K zajištění servisních prací je využíváno služeb dodavatelské společnosti na základě smluvního vztahu. O nakládání se záznamy z kamerového systému (včetně jejich vydávání jiným příjemcům) rozhoduje vždy vedoucí samostatného oddělení Bezpečnostního. Zpracování je zajišťováno ve spolupráci s odborem Projektového řízení a informatiky, oddělení Technické podpory a správy sítí, čímž je zajištěna informovanost všech zainteresovaných útvarů.

3. povinnost mlčenlivosti

Povinnost mlčenlivosti o osobních údajích a o bezpečnostních opatřeních k zajištění jejich ochrany je upravena vnitřním předpisem Příkazem č. 3/2006 Ochrana osobních údajů. Dále je povinnost mlčenlivosti stanovena v pracovních smlouvách a smlouvách s případnými zpracovateli osobních údajů.

4. školení zaměstnanců

Zaměstnanci, kteří při výkonu své pracovní činnosti zpracovávají osobní údaje, jsou pravidelně školení. Povinnost a organizaci školení je stanoví vnitřní předpis Příkaz č. 3/2006 Ochrana osobních údajů. Školení zaměstnanců je prováděno periodicky (1/rok), případně operativně ve lhůtách kratších. Školení zaměstnanců zajišťuje Úřad, konkrétně vedoucí zaměstnanci nebo zaměstnanci samostatného oddělení Bezpečnostního.

5. kontrolní činnost

Kontrolní činnost při zpracovávání osobních údajů a zajišťování jejich ochrany je upravena ve vnitřním předpisu Příkazem č. 3/2006 Ochrana osobních údajů. Odpovědnost za ní

nesou vedoucí zaměstnanci. Probíhá pravidelně 1x ročně a alespoň 2x ročně namátkově, a to v rozsahu plnění povinností stanovených zákonem č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a vnitřním předpisem.

6. dokumentace

Za účelem zajištění ochrany osobních údajů v místních podmínkách při provozování kamerového systému je Úřadem vydán vnitřní předpis Příkaz č. 3/2006 Ochrana osobních údajů. Další dokumentací je provozní dokument Zdokumentování technicko-organizačních opatření k zajištění ochrany osobních údajů při provozování kamerového systému. Další práva, povinnosti a odpovědnosti jsou v místních podmínkách upraveny Směrnicí pro výkon ostrahy objektu, Organizačním řádem, Pracovním řádem, Provozním řádem objektu, pracovními smlouvami, provozní dokumentací kamerového systému (záznamy z kontrol a revizí apod.), popř. další související dokumentací.

7. posouzení rizik

V souladu s ustanovením § 13 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů jsou posuzovány zejména tyto hrozby:

- a) neoprávněný přístup k osobním údajům,
- b) nahodilý přístup k osobním údajům,
- c) neoprávněná změna osobních údajů,
- d) zničení osobních údajů,
- e) ztráta osobních údajů,
- f) neoprávněný přenos osobních údajů.

Míra rizika je stanovena na základě systematické metody, přičemž se vybírají kategorie míry rizika (viz tabulka 1) v závislosti na stávajících opatřeních.

Tabulka 1: Kategorie míry rizika

Kategorie míry rizika	Úroveň stávajících opatření
vysoká	nejsou zavedena žádná opatření nebo jsou zcela nefunkční
střední	zavedená opatření jsou nedostatečná nebo převážně nefunkční
nízká	zavedená opatření jsou dostatečná

Zdroj: Interní materiál Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových

Míra rizika je hodnocena na základě:

- a) možnosti uplatnění hrozeb specifikovaných v § 13 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb.,
- b) stávajících opatření realizovaných Úřadem.

Výsledky provedeného posouzení rizik pro jednotlivá zpracování osobních údajů jsou uvedeny v Tabulce 2.

Tabulka 2: Posouzení rizik v rámci provozování kamerového systému

Hrozba	Stávající opatření		Míra rizika
neoprávněný přístup k osobním údajům	technická opatření	elektrický zabezpečovací systém, mechanické zábranné prostředky, systém kontroly vstupu	nízká
	organizační opatření	vnitřní předpisy přítomnost zaměstnanců	
nahodilý přístup k osobním údajům	technická opatření	elektrický zabezpečovací systém, mechanické zábranné prostředky, systém kontroly vstupu	nízká
	organizační opatření	vnitřní předpisy přítomnost zaměstnanců	
neoprávněná změna osobních údajů	technická opatření	elektrický zabezpečovací systém, mechanické zábranné prostředky, systém kontroly vstupu	nízká
	organizační opatření	vnitřní předpisy	
zničení osobních údajů	technická opatření	elektrický zabezpečovací systém, mechanické zábranné prostředky, systém kontroly vstupu	nízká
	organizační opatření	vnitřní předpisy přítomnost zaměstnanců	
ztráta osobních údajů	organizační opatření	vnitřní předpisy	nízká
neoprávněný přenos osobních údajů	organizační opatření	vnitřní předpisy	nízká

Zdroj: Interní materiál Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových

Dále jde o následující technická opatření:

1. ochrana řídicích jednotek

Řídicí jednotky spolu se záznamovým zařízením jsou umístěny buď na stanovišti stálého výkonu fyzické ostrahy (recepce), nebo v prostorách kanceláří s omezeným přístupem osob prostřednictvím kontroly vstupu nebo uzamykatelnými dobře zabezpečenými vstupy. Vstupy do budovy a prostor, kde se nachází záznamová zařízení, jsou zabezpečeny systémem elektronické zabezpečovací signalizace nebo mechanicky pomocí mříží, zámků apod.

2. ochrana snímacích prvků

Snímací prvky (kamery) jsou chráněny zejména výškou instalace (výška venkovní instalace cca 5 m), výkonem fyzické ostrahy a technickým zabezpečením objektu.

3. ochrana přenosových tras

Ochrana přenosových tras je provedena prostřednictvím krytí kabeláže.

4. ochrana externích nosičů záznamů

Externí nosiče záznamů obsahující osobní údaje z kamerového systému za standardních situací nevznikají. V případě nutnosti pořízení kopie záznamu, toto zajišťuje vedoucí samostatného oddělení Bezpečnostního, u něhož jsou tyto nosiče poté ukládány v uzamykatelném úschovném objektu.

V neposlední řadě jsou přijata také následující režimová opatření:

1. Přístup a manipulace se záznamy

Pověření zaměstnanci Úřadu a zaměstnanci soukromé bezpečnostní služby mohou provádět pouze on-line monitoring a nemají přístup k uloženým záznamům. Přístup k záznamům z kamerových systémů má pouze vedoucí samostatného oddělení Bezpečnostního, nebo jím pověřený zaměstnanec. Na základě požadavku samostatného oddělení Bezpečnostního může se záznamy nakládat určený zaměstnanec oddělení Technické podpory a správy sítí odboru Projektového řízení a informatiky Úřadu. Záznam je předáván samostatnému oddělení Bezpečnostnímu neprodleně a do předání chráněn proti zneužití, nebo ztrátě. Přístup mají pouze výše zmíněné osoby prostřednictvím přístupových práv (uživatelské jméno a heslo). Počítače nejsou připojeny k vnější síti a nejsou využívány pro jiné účely, nežli on-line monitorování (sledování), popř. monitorování a vyhodnocování záznamů z kamerového systému určenými zaměstnanci. Co

se týče zabezpečení, kanceláře určených zaměstnanců, jsou po dobu jeho nepřítomnosti uzamykány a zajištěny elektronickým systémem kontroly vstupu a elektrickým zabezpečovacím systémem. Přístup do objektu je návštěvám a veřejnosti umožněn pouze po jejich zaevidování u fyzické ostrahy (recepce) a dále v doprovodu navštívené osoby (zaměstnanec Úřadu).

2. Fyzická ostraha

V místních podmínkách je využito výkonu fyzické ostrahy objektu. Fyzická ostraha je zajišťována prostřednictvím soukromé bezpečnostní služby na základě smluvního vztahu. Fyzická ostraha je vykonávána nepřetržitě na pevném stanovišti ostrahy (stálá služba - recepce) a dále pochůzkovou činností. Bližší náležitosti jsou uvedeny ve smlouvě a Směrnici pro výkon fyzické ostrahy.

9. Nakládá správní orgán se záznamy z kamerového systému samostatně jakožto správce osobních údajů nebo deleguje některé své povinnosti na zpracovatele?

ÚZSVM zpracovává osobní údaje prostřednictvím pověřených zaměstnanců, kteří mají v rámci pracovněprávního poměru stanovenou povinnost mlčenlivosti, jsou pravidelně školeni a kontinuálně je jejich práce podrobena kontrolní činnosti vedoucích zaměstnanců. ÚZSVM v souladu s právními a vnitřními předpisy pověřuje ke zpracování osobních údajů některé své externí dodavatele služeb, jako například dodavatele služeb fyzické ostrahy. Při uzavírání smluvního vztahu je podmínkou ve smlouvě povinnost mlčenlivosti a zajištění adekvátní ochrany osobních údajů.

5 Výsledky a diskuse

Předmětem této části diplomové práce je vyhodnocení ve vlastní části zjištěných skutečností a jejich konfrontace s teoretickými východisky práce. Obsah kapitoly je určován skutečností, že zkoumaný správní orgán, totiž Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových byl předmětem výzkumu na dvou úrovních, a to je jednak jako celek a jednak jako Ústředí ÚZSVM. Pozorováním jednotlivých zařízení snímajících objekt ÚZSVM nelze rozpoznat, zda se jedná o kamerový systém se záznamem či bez záznamu. Z rozhovoru s paní Skalickou však vyplynulo, že pokud jde o Ústředí ÚZSVM, užívá ÚZSVM oba druhy kamerového systému. Lze konstatovat, že ÚZSVM provozuje oba druhy kamerových systémů, tedy jak kamerový systém v režimu on-line, tak kamerový systém se záznamem. Je vhodné rozdělit souhrn výsledků a jejich popis podle druhu kamerového systému, vzhledem k odlišenému režimu, který se na kamerové systémy vztahuje.

5.1 Kamerový systém bez záznamu

Pokud jde o kamerový systém bez záznamu, sdělila paní Skalická, že tento druh kamerového systému užívá ÚZSVM pro potřeby pozorování hlavního vstupu do budovy. Odpovědná osoba (ostraha) je díky kamerovému systému schopna identifikovat osobu, která projevila vůli vstoupit do budovy Ústředí ÚZSVM.

5.1.1 Výsledky – kamerový systém bez záznamu

Na provoz kamerového systému bez záznamu se nevztahuje zákon o ochraně osobních údajů, aplikuje se obecný právní předpis, kterým je občanský zákoník. Tento stanoví, že dotčený subjekt musí alespoň svým chováním projevit vůli, že s pozorováním prostřednictvím kamerového systému souhlasí. Může tak učinit pouze v případě, že je mu známa skutečnost, že je prostor, kam vstupuje, monitorován, známa. U zařízení sledujícího hlavní vchod Ústředí ÚZSVM je informační tabule s nápisem, že prostor je střežen kamerovým systémem se záznamem. Neboli je zřejmé, že dotčený subjekt je informační tabulí informován nepřesně. Svým vstupem dává souhlas ke zpracování osobních údajů, aniž by to bylo třeba. Teoreticky nelze vyloučit, že některá z návštěv ÚZSVM po seznámení se s obsahem informační tabule nebude nadále mít zájem do

budovy vstoupit, neboť nebude mít zájem na skutečnosti, aby záznam o něm byl předmětem dalšího nakládání ze strany různých subjektů a současně vystaven i nebezpečí šíření záznamů o jeho osobě, ačkoli taková obava není, vzhledem k druhu užívaného kamerového systému, na místě (což však dotčený subjekt neví). Lze konstatovat, že splnění právní povinnosti, kterou občanský zákoník ÚZSVM ukládá, není dostatečné, resp. není přesné.

Samotný dotčený subjekt je předmětem pozorování ostrahou, sledování není promítáno veřejně či sledováno neomezeným okruhem blíže neurčených adresátů, proto lze zásah do osobnosti člověka kvalifikovat jako přiměřený.

Zásah do osobnosti člověka ve složce soukromí lze považovat za přiměřený i s ohledem na poměření hodnoty soukromí a hodnot, které jsou chráněny kamerovým systémem bez záznamu. ÚZSVM zastupuje Českou republiku v obchodní vztazích, hospodaří s veřejnými prostředky a pracuje s utajovanými informacemi. Základní seznámení se s podobou osoby, která má zájem vejít do budovy, lze shledat legitimním.

Lze uzavřít, že ÚZSVM provozuje kamerový systém v souladu s právem. ÚZSVM plní při provozu kamerového systému v režimu on-line povinnosti, které mu ukládá platné právo s jediným nedostatkem, a to nepřesným informováním dotčeného subjektu při vstupu do prostoru, který je podroben kamerovému sledování.

5.2 Kamerový systém se záznamem

Z veřejně dostupných informací jakož i z rozhovoru s paní Skalickou je třeba potvrdit závěr, že ÚZSVM provozuje při své činnosti i kamerový systém se záznamem, a tedy zpracovává osobní údaje. Kamerový systém se záznamem je podroben právnímu režimu zákona o ochraně osobních údajů. ÚZSVM plní roli správce osobních údajů. ÚZSVM jakožto správci je zákonem o ochraně osobních údajů uložena celá řada povinností, které je povinen plnit. Z rozhovoru s paní Skalickou vyplynulo, že pokud jde o kamerový systém se záznamem instalovaný v budově Ústředí ÚZSVM, byl tento instalován, resp. záznamové zařízení ke kamerovému systému připojeno po roce 2010, tedy v době, kdy zákon o ochraně osobních údajů byl již deset let účinný. S podřízením se

zákonu o ochraně osobních údajů či registrací v registru ÚOOÚ tak nemohl být zásadní problém.

5.2.1 Výsledky – kamerový systém se záznamem

Jak z registrace ÚZSVM v registru ÚOOÚ, tak z rozhovoru s paní Skalickou vyplývá, že účelem provozu kamerového systému se záznamem, je ochrana osob a majetku. Specifikací účelu splnil ÚZSVM svou povinnost stanovit účel, k němuž mají být osobní údaje zpracovány. Důležitá je ale i otázka, zda instalace a provoz kamerového systému je pro plnění jmenovaného účelu nezbytným prostředkem. Paní Skalická v rozhovoru uvedla, že instalaci kamerového systému se záznamem, resp. jeho užívání předchází analýza bezpečnostních rizik. Analyzuje se lokalita i jednotlivé aspekty konkrétní budovy, v níž má být kamerový systém se záznamem užíván. Současně je nutné do úvah o instalaci kamerového systému se záznamem zahrnout opět i skutečnost, že ÚZSVM je organizační složka státu, která hospodaří s jeho majetkem a je tedy žádoucí, aby měla k dispozici potřebnou míru ochrany. Není zcela zřejmá motivace k ochraně osob, resp. samotný důvod, že kamerový systém se záznamem napomáhá ochraně osob pohybujících se po objektu Ústředí ÚZSVM je nedostatečný, neboť takový závěr by odůvodňoval instalaci kamerového systému se záznamem v jakémkoli prostoru. V tomto směru by jistě bylo žádoucí, z hlediska prevence zásahů do všeobecného osobnostního práva, bližší konkrétnější odůvodnění.

S ohledem na technicko-bezpečnostní opatření a provázaný systém vnitřních předpisů, který byl poznán jak pozorováním, tak rozhovorem s paní Skalickou, lze konstatovat, že ÚZSVM shromažďuje osobní údaje odpovídající pouze stanovenému účelu a v rozsahu nezbytném pro naplnění stanového účelu, když nepředává záznamy z kamerového systému jiným příjemcům a uchovává je dostatečně zabezpečené.

Složitější otázku významného charakteru představuje stanovení doby uchování záznamů. Tato totiž upokojivě v rámci ÚZSVM stanovena není. Záznamy by měly být uchovány pouze po dobu, která je nezbytná k účelu jejich zpracování. Tato doba by měla být definována pro každý soubor záznamů, tedy z každého zařízení kamerového systému samostatně, a to s ohledem na rozdílný účel monitoringu. Skutečnosti uvedené v předchozí

věť lze demonstrovat na jednoduchém příkladu. Pokud má být kamerovým systémem chráněn majetek, kterým bude historicky významný artefakt ve vestibulu, kterým denně prochází davy lidí, je zřejmé, že doba uchování záznamu nezbytná k účelu zpracování osobních údajů, může činit jen jeden den, neboť skutečnost, že se s artefaktem něco stalo, bude odhalena záhy. Jiná doba uchování je nezbytná k účelu zpracování osobních údajů, tedy záznamů z kamery, která snímá sklady, resp. věci nebo hodnoty, které jsou předmětem inventarizace. V tomto případě lze samozřejmě argumentovat tím, že k odhalení škody na majetku může dojít až po několika dnech, a proto je i uchování záznamů z kamery po dobu několika dnů důvodné. Jak však vyplývá z rozhovoru s paní Skalickou, rozdíly mezi jednotlivými záznamy a dobou jejich uchování zohledněny nejsou. Pokud jde o Ústředí ÚZSVM, uvedla paní Skalická, že délka uchování záznamů je limitována reálnou hraniční dobou možného záznamu, tj. kapacitou záznamového zařízení kamerového systému se záznamem. Takové odůvodnění doby uchování záznamů je však v rozporu s povinností zdržet se nepřiměřeného zásahu do práva na ochranu osobnosti. Doba uchování záznamu nemůže být určována reálnými možnostmi kamerového systému, ale účelem, za jakým jsou záznamy pořízeny. I proto je uspokojivá odpověď paní Skalické na stejnou otázku, jde-li o ÚZSVM obecně. Limitace možnostmi kamerového systému nepřichází do úvahy, neboť tyto umožňují i měsíční intervaly, proto je doba uchování stanovena různě s ohledem na konkrétní případ. Doba uchování, resp. návod, jak stanovit dobu uchování s rozlišením účelu pořízení jednotlivých záznamů by měl obsahovat i dokument o opatřeních. Ve stávajícím znění není odpovědný zaměstnanec motivován, aby se zaobíral každým zdrojem záznamů zvlášť, neboť každý povede jiný účel. Naopak jednoduše je stanovena doba uchování obecně pro všechny záznamy, a to bez ohledu na účel pořízení záznamů.

ÚZSVM provozuje kamerový systém se záznamem – zpracovává osobní údaje bez souhlasu dotčených subjektů, kdy se opírá o zákonnou výjimku ochrany práv a právem chráněných zájmů správce osobních údajů, kdy za účel označuje ochranu osob a majetku. Tento závěr vyplývá nejen z registru ÚOOÚ, ale i explicitně z rozhovoru s paní Skalickou. ÚZSVM splnil svoji oznamovací povinnost ve vztahu k ÚOOÚ a je registrován v registru vedeném ÚOOÚ. Řízení před ÚOOÚ nebylo dle paní Skalické zatíženo řešením nedostatků, které by ÚOOÚ ÚZSVM vytkl.

Zpracování osobních údajů nesmí být v rozporu s právem subjektu údajů na ochranu jeho soukromého a osobního života, proto musí ÚZSVM přijmout taková opatření, které zásah či dopady zásahu do osobnosti člověka minimalizují. Paní Skalická v rozhovoru uvedla, že uvedený cíl zajišťuje souhrn opatření, jako jsou vnitřní předpisy, povinnost mlčenlivosti či výkon kontrolní činnosti. Lze pozitivně zhodnotit, že přijatý souhrn opatření chrání subjekty údajů před neoprávněným zásahem do jeho osobnosti.

ÚZSVM je povinen přijmout taková opatření, aby nemohlo dojít k neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k osobním údajům, k jejich změně, zničení či ztrátě, neoprávněným přenosům, k jejich jinému neoprávněnému zpracování, jakož i k jinému zneužití osobních údajů. Z rozhovoru s paní Skalickou a z vnitřní dokumentace, zejména z dokumentu o opatřeních lze vyvodit, že ÚZSVM tuto povinnost splnil, když *de facto* přijal balík opatření chránících osobní údaje, jejichž původcem je kamerový systém se záznamem. Jedná se o kombinaci posouzení rizik, technických a režimových opatření. Zaměstnanci ÚZSVM jsou vázáni povinností mlčenlivosti. Záznamy jsou uzamčeny či jinak zabezpečeny. Se záznamy mohou manipulovat jen pověřeni zaměstnanci ÚZSVM. Popsanou praxi ukládá i dokument o opatřeních. Lze uzavřít, že pokud jde o zabezpečení záznamů z kamerového systému se záznamem, ÚZSVM své povinnosti stanovené právním předpisem plní.

5.3 Diskuze

V rámci diskuze budou formulována doporučení pro ÚZSVM, která byla vytvořena po zhodnocení všech významných skutečností zjištěných pozorováním a rozhovorem s odpovědným zaměstnancem ÚZSVM, a to s důrazem kladeným na dodržování právních norem obsažených v dotčených právních předpisech. Doporučení jsou vytvořena zvláště pro užívání kamerového systému se záznamem a bez záznamu. Současně je však nutno uvést, že výše popsané nedostatky nepředstavují přímý rozpor s právním předpisem, nejsou závažného charakteru, jak ostatně vyplynulo i z textu věnovanému výsledkům.

5.3.1 Doporučení pro užívání kamerového systému bez záznamu

ÚZSVM, konkrétně Ústředí ÚZSVM užívá nejen kamerový systém se záznamem, ale i kamerový systém bez záznamu, tedy v režimu on-line monitoringu, a to pro sledování prostoru u hlavního vchodu. Tento prostor je však označen nesprávnou informační tabulí. Dotčeným subjektům se dostává mylná informace, že prostor je monitorován kamerovým systémem se záznamem, ačkoli tomu tak není. Je nutné upozornit na skutečnost, že v tomto případě se nejedná o zásadní pochybení ÚZSVM. Označením prostoru informační tabulí, která obsahuje údaje o sledování prostoru kamerovým systémem (ačkoli je nesprávně vymezen druh kamerového systému), zachovává kvalifikovaný standard ochrany osobnosti dotčených subjektů. Dotčeným subjektům je známa skutečnost, že jsou podrobena sledování, a to lze považovat za zásadní. Nelze vyloučit, že některého z příchozích informace o kamerovém sledování se záznamem odradí, jedná se však spíše o teoretickou úvahu možného následku.

ÚZSVM lze doporučit, aby na místo on-line monitoringu instaloval informační tabuli se správnou informací. Je nesporné, že každý dotčený subjekt musí být o sledování prostoru, i při on-line režimu, informován, nicméně informace by měla být podána správně, v souladu s faktickým stavem.

5.3.2 Doporučení pro užívání kamerového systému se záznamem

Co se týče kamerového systému se záznamem, který ÚZSVM užívá, byly identifikovány dva problematické body, nedostatečné zdůvodnění provozu kamerového systému se záznamem, pokud jde o ochranu osob a podcenění požadavku na stanovení doby pro uchování záznamů z kamerového systému.

Pokud jde o účel zpracování osobních údajů, stanovil ÚZSVM jak ve vztahu k ÚOOÚ, tak v rámci své agendy interních předpisů vedle ochrany majetku, též ochranu osob. Zatímco ochrana majetku může být snadno zdůvodněna, ochrana osob je účelem, který by měl být přesně specifikován, neboť obecně formulovaná ochrana osob by odůvodňovala instalaci kamerového systému se záznamem v každém objektu, kde se osoby vyskytují. To je však jev absolutně nežádoucí, neslučitelný se základními požadavky na ochranu soukromí a intimní sféry lidského jedince. Lze proto ÚZSVM doporučit, aby alespoň ve svých

interních předpisech specifikoval, proč je účelem provozu kamerového systému se záznamem i ochrana osob. Ze specifikace musí být zřejmá důvodnost užívání kamerového systému se záznamem pro právě takový účel. Takovým důvodem samozřejmě může být i vysoká míra kriminality, tato skutečnost však musí být postavena na jisto alespoň v rámci interní agendy, nikoli hypoteticky dovozována.

Stanovení doby uchování záznamu musí naplnit požadavek nezbytnosti pro účel, pro který je kamerový systém užíván. V této souvislosti je třeba ÚZSVM vytknout skutečnost, že není dostatečně odůvodněna doba, pro kterou je záznam uchován. Uvedené lze jednoduše demonstrovat na příkladu Ústředí ÚZSVM. Uvádí-li odpovědný zaměstnanec, že doba uchování záznamu je *de facto* určována hraničními možnostmi kamerového systému, jedná se o praxi nesprávnou. Každý časový úsek, po který jsou záznamy uchovány, musí být náležitě odůvodněn samotným účelem zpracování. Neboli pokud ÚZSVM vytyčí jako účel zpracování osobních údajů (uchování záznamů) ochranu majetku, je nutné rozlišit případy, kdy se jedná o prostory s omezeným vstupem, tedy prostory, kam mohou jen vybrané subjekty. Nebo zda jde o prostor, který je veřejně přístupný. Případně, zda jde o zabezpečené prostory či nikoli. Současně je třeba uvážit, jaký majetek má být pořízením záznamů z kamerového systému chráněn. Jedná-li se například o věci, které podléhají inventarizaci, je důvodné uchování záznamů vždy po dobu do další inventury. Naproti tomu kratší doba uchování záznamů je odůvodněna v případě majetku, se kterým přichází zaměstnanci ÚZSVM do styku prakticky denně. Je zřejmé, že se delší dobou uchování, než je nezbytně nutné, zvyšuje riziko, že záznamy budou zneužity či s nimi bude jinak neoprávněně nakládáno. S ohledem na výše uvedené lze ÚZSVM doporučit, aby provedl analýzu stávajícího stavu a rozdělil jednotlivé záznamy podle doby, po kterou mají být uchovány, a to s ohledem na to jaký majetek má být konkrétním sledováním chráněn.

6 Závěr

Předmětná diplomová práce se zabývá ochranou osobnosti člověka jako institutem soukromého práva hodného mimořádného právního zřetele a kamerovými systémy jako nástrojem ochrany práv subjektů, které kamerové systémy provozují, avšak zejména jako nástrojem, kterým může být realizován zásah do osobnosti lidské bytosti. Zásah do osobnostních práv může být vnímán mimořádně citlivě, neboť protiprávním jednáním v rámci provozu kamerových systémů je dotčena osobnost ve složce soukromí, což je hodnota, která je všeobecně ceněná.

Cílem teoretické části diplomové práce byla analýza relevantních právních předpisů, rozhodnutí soudních orgánů České republiky, jakož i výstupů Úřadu pro ochranu osobních údajů, které na provoz kamerového systému dopadají. Souhrn příslušných právních předpisů, výčet judikatury a výstupů Úřadu pro ochranu osobních údajů je součástí teoretických východisek této práce. Je na jisto postaveno, že pokud jde o provoz kamerových systémů, nelze vycházet pouze z vnitrostátní právní úpravy, ale rovněž zohlednit skutečnost, že Česká republika je členem jak Evropské Unie, tak jiných mezinárodních společenství, což přináší celou řadu dalších závazků. Cílem teoretické části práce bylo též rozlišení provozu kamerového systému se záznamem a bez záznamu. Shrnutí podmínek provozu kamerového systému se záznamem a bez záznamu optikou platné a účinné právní úpravy je obsaženo rovněž v teoretických východiscích této práce. Součástí této části práce je i sumář prostředků právní ochrany osobnosti člověka, má-li za to, že jeho osobnost byla kamerovým systémem dotčena, s tím, že prostředky právní ochrany jsou vypočteny zvlášť pro kamerový systém se záznamem a kamerový systém bez záznamu. Je zřejmé, že skutečnost, zda je kamerový systém vybaven záznamovým zařízením (které je užíváno) či nikoli je pro určení příslušného právního režimu zásadní. Zatímco v případě kamerového systému se záznamem je provoz kamerového systému podřízen zákonu o ochraně osobních údajů, na provoz kamerového systému bez záznamu, speciální právní úprava nedopadá, což s sebou přináší celou řadu právních aspektů, z nichž nejdůležitější jsou popsány v této práci. Konečně bylo cílem teoretické části diplomové práce srovnat režimy právní regulace provozu kamerového systému se záznamem a kamerového systému bez záznamu a shrnout jednotlivé rozdíly provozu kamerového systému se záznamem a bez záznamu, což autor této práce činí závěrečnou částí

teoretických východisek této práce. Zatímco provoz kamerového systému se záznamem je spojen s celou řadou povinností jeho provozovatele, provoz kamerového systému bez záznamu je spojen *de facto* s povinností jedinou, a to vyvarovat se neoprávněného zásahu do osobnostních práv dotčených subjektů.

Cílem praktické části diplomové práce bylo zjistit, jakým způsobem je kamerový systém provozován konkrétním právním subjektem – orgánem veřejné moci. Výzkum byl realizován u Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, jakožto organizační složce státu, které je zákonem svěřeno hospodaření se státním majetkem. Cílem praktické části diplomové práce bylo i vyhodnotit, zda provoz kamerového systému Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových je v souladu či v rozporu s právem. Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových dodržuje veškeré své právním řádem České republiky mu uložené povinnosti, až na dílčí nedostatky, které autor práce popsal. Konečně v praktické části diplomové práce autor vytyčil cíl formulovat pro orgán veřejné moci doporučení, jak z hlediska práva v případě provozu kamerového systému správně postupovat. Diplomová práce obsahuje dvě doporučení adresovaná Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových. První doporučení se věnuje označení prostor monitorovaných kamerovým systémem bez záznamu, kdy informační tabule Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových obsahuje nepřesné informace. Druhé doporučení se týká vypořádání se s právním důvodem provozu kamerového systému se záznamem, kterým by měla být ochrana majetku, kdy je zřejmé, že se příslušný orgán veřejné moci nedostatečně zabýval délkou doby uchování záznamů pořízených kamerovým systémem. Doba uchování záznamů přitom musí být nezbytná pro naplnění účelu, pro který je záznam pořízen.

Diplomová práce zpracovává problematiku kamerových systémů a ochrany osobnosti věcně, v souladu s příslušnou právní úpravou i s přihlédnutím k judikатурním závěrům a výstupům ústředních orgánů státní správy. Jako taková by proto mohla být přínosem pro orgány veřejné moci, které přijmou rozhodnutí pořídit, instalovat a provozovat kamerové systémy, ať již v režimu on-line či se záznamovým zařízením.

7 Seznam použitých zdrojů

Tištěné zdroje:

BOGUZSAK, Jiří, ČAPEK, Jiří, GERLOCH, Aleš, 2004. *Teorie práva*. Praha: ASPI Publishing. 348 s. ISBN 80-85963-38-8.

DVOŘÁK, Jan a kol., 2013. *Občanské právo hmotné. Svazek I. Díl první: Obecná část*. Praha: Wolters Kluwer ČR. 432 s. ISBN 978-80-7478-325-8.

ELIÁŠ, Karel a kol., 2014. *Občanské právo pro každého. Pohledem (nejen) tvůrců nového občanského zákoníku*. Praha: Wolters Kluwer, a.s. 360 s. ISBN 978-80-7478-493-4.

HEGER, Vladimír, 2012. *Komunikace ve veřejné správě*. Pardubice: Grada Publishing. 256 s. ISBN 978-80-247-3779-9.

HEJLÍK, Ladislav, MATOUŠOVÁ, Miroslava, 2008. *Osobní údaje a jejich ochrana*. 2., doplněné a aktualizované vydání. Praha: Wolters Kluwer. 468 s. ISBN 978-80-7357-322-5.

HULMÁK, Milan a kol., 2014. *Občanský zákoník VI. Závazkové právo. Zvláštní část (§ 2055-3014). Komentář*. Praha: C.H.Beck. 2080 s. ISBN 978-80-7400-287-8.

JANEČKOVÁ, Eva, 2014. *Nejčastější pochybení zaměstnavatelů při plnění povinností dle zákoníku práce*. Praha: Wolters Kluwer. 200 s. ISBN 978-80-7478-518-4.

JANEČKOVÁ, Eva, BARTÍK, Jan, 2011. *Kamerové systémy v praxi - Praktická právnícká příručka*. Praha: Linde. 240 s. ISBN 978-80-7201-850-5.

KNAP, Karel a kol., 2004. *Ochrana osobnosti podle občanského práva*. Praha: Linde Praha, a.s., 440 s. 80-7201-484-6.

KRUEGLE, Herman, 1996. *CCTV Surveillance. Video practices and technology*. Woburn: Butterworth-Heinemann. 458 s. ISBN 0-7506-9028-3.

KUČEROVÁ, Alena, 2012. *Zákon o ochraně osobních údajů: komentář*. Praha: C.H.Beck. 516 s. ISBN 80-71792-26-8.

LAVICKÝ, Petr a kol., 2014. *Občanský zákoník I. Obecná část (§ 1-654). Komentář*. Praha: C.H.Beck. 2400 s. ISBN 978-80-7400-529-9.

MAIXNER, Ladislav a kol., 2006. *Mechatronika*. Brno: Computer Press. 284 s. ISBN 80-251-1299-3

NOVÁK, Daniel, 2014. *Zákon o ochraně osobních údajů a předpisy související. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, a.s. 671 s. ISBN 978-80-7478-665-5.

REDING, Viviane, 2012. The origins of data protection law. In: *Data Protection & Privacy: Jurisdictional Comparisons*. Londýn: Sweet & Maxwell, s. VII – IX. ISBN 978-1-908239-14-3.

ŠVESTKA, Jiří a kol., 2014. *Občanský zákoník. Komentář. Svazek I*. Praha: Wolters Kluwer, a.s. 1736 s. ISBN 978-80-7478-370-8.

Úřad pro ochranu osobních údajů, © 2012. *Provozování kamerových systémů. Metodika pro splnění základních povinností ukládaných zákonem o ochraně osobních údajů*. 30 s. ISBN 978-80-210-6017-3.

VANTUCH, Pavel, 2011. *Trestní zákoník s komentářem k 1. 8. 2011*. Olomouc: Anag, spol. s r.o. 1367 s. ISBN 8-80-7263-677-8.

Elektronické zdroje:

Otevřená společnost, o.p.s. *Mapa kriminality* [online]. [cit. 4. 11. 2016]. Dostupné z WWW: www.mapakriminality.cz

Úřad pro ochranu osobních údajů. *Přehledová sestava – Registrace* [online]. [cit. 1. 11. 2016]. Dostupné z WWW: <https://forms.uoou.cz/regReport.aspx?job=2&id=377516>

Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových. *Působnost* [online]. [cit. 1. 11. 2016]. Dostupné z WWW: <http://www.uzsvm.cz/pusobnost-282-0-85/>

Další zdroje:

Česko. Sdělení č. 104/1991 ze dne 8. dubna 1991 o sjednání Úmluvy o právech dítěte.

Česko. Sdělení č. 115/2001 ze dne 1. listopadu 2001 o přijetí Úmluvy o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních dat.

Česko. Sdělení č. 209/1992 ze dne 15. května 1992 o sjednání Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a Protokolů na tuto Úmluvu navazujících.

Česko. USNESENÍ předsednictva České národní rady č. 2/1993 ze dne 16. prosince 1992 o vyhlášení LISTINY ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD jako součásti ústavního pořádku České republiky.

Česko. ÚSTAVNÍ ZÁKON České národní rady č. 1/1993 ze dne 16. prosince 1992 Ústava České republiky.

Česko. Vyhláška č. 120/1976 ze dne 10. května 1976 o Mezinárodním paktu o občanských a politických právech a Mezinárodním paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech.

Česko. Zákon č. 40/1964 ze dne 26. února 1964 občanský zákoník.

Česko. Zákon č. 40/2009 ze dne 8. ledna 2009 trestní zákoník.

Česko. Zákon č. 89/2012 ze dne 3. února 2012 občanský zákoník.

Česko. Zákon č. 101/2000 ze dne 4. dubna 2000 o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů.

Česko. Zákon č. 200/1990 ze dne 17. května 1990 o přestupcích.

Česko. Zákon č. 201/2002 ze dne 2. května 2002 o Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových.

Česko. Zákon č. 219/2000 ze dne 27. června 2000 o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích.

Česko. Zákon č. 262/2006 ze dne 21. dubna 2006 zákoník práce.

Česko. Zákon č. 273/2008 ze dne 17. července 2008 o Policii ČR.

Česko. Zákon č. 412/2005 ze dne 21. září 2005 o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti.

Městský soud v Praze. Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. 11. 2009, sp. zn. 11 Ca 298/2008.

Nejvyšší správní soud. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2013, sp. zn. 4 As 75/2012.

Nejvyšší správní soud. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 6. 2013, sp. zn. 5 As 1/2011.

Nejvyšší správní soud. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 6. 2013, sp. zn. 5 As 158/2012.

Úřad pro ochranu osobních údajů. *Stanovisko č. 1/2006. Provozování kamerového systému z hlediska zákona o ochraně osobních údajů.* 2006. 2s.

Úřad pro ochranu osobních údajů. *Stanovisko č. 9/2012. K možnosti obcí provozovat kamerový systém se záznamem na veřejných prostranstvích.* 2012, poslední revize 2013. 2s.

Ústavní soud. Nález Ústavního soudu ze dne 25. 6. 2002, sp. zn. Pl. ÚS 36/01, vyhlášeném ve sbírce zákonů pod č. 403/2002 Sb.

8 Přílohy

Příloha A Zdokumentování technicko-organizačních opatření k zajištění ochrany osobních údajů při provozování kamerového systému

Příloha B Vzor informační tabule užívané ÚZSVM

Příloha A Zdokumentování technicko-organizačních opatření k zajištění ochrany osobních údajů při provozování kamerového systému

Příloha č. 2 Příkazu č.
VZOR č. 2

Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových
Název útvaru Úřadu
Adresa

Č. j.:
Počet výtisků:
Výtisk č.:
Počet listů:
Počet příloh/listů:

Zdokumentování technicko-organizačních opatření k zajištění ochrany osobních údajů při provozování kamerového systému

podle § 13 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů

Zpracoval: Datum Podpis
Jméno, příjmení a titul
D. měsíc RRRR
funkce .....

Schválil: Datum Podpis
Jméno, příjmení a titul
D. měsíc RRRR
funkce .....

OBSAH

1 SPECIFIKACE ZPRACOVÁNÍ OSOBNÍCH ÚDAJŮ

- 1.1 Účel zpracování
- 1.2 Kategorie subjektů údajů
- 1.3 Příjemce nebo kategorie příjemců
- 1.4 Informování subjektů údajů
- 1.5 Oznamovací povinnost

2 CHARAKTERISTIKA KAMEROVÉHO SYSTÉMU

- 2.1 Umístění řídicí jednotky záznamového zařízení
- 2.2 Druh a doba uchovávání záznamu
- 2.3 Snímací prvky
- 2.4 Přenosové cesty

3 OPATŘENÍ K OCHRANĚ OSOBNÍCH ÚDAJŮ

- 3.1 Organizační opatření
  - 3.1.1 Práva, povinnosti a odpovědnost
  - 3.1.2 Povinnost mlčenlivosti
  - 3.1.3 Školení zaměstnanců
  - 3.1.4 Kontrolní činnost
  - 3.1.5 Dokumentace
  - 3.1.6 Posouzení rizik
- 3.2 Technická opatření a související režimová opatření
  - 3.2.1 Přístup a manipulace se záznamy
  - 3.2.2 Fyzická ostraha

4 PŘEHLED POUŽITÉ LITERATURY

5 KONTROLNÍ SNÍMKY

1 SPECIFIKACE ZPRACOVÁNÍ OSOBNÍCH ÚDAJŮ

1.1 Účel zpracování

Definujte účel zpracování osobních údajů (účel provozování kamerového systému). Pokud je povinnost provozování kamerového systému uložena právním předpisem, tento právní předpis uveďte.

Poznámka:

Citace ze Stanoviska Úřadu pro ochranu osobních údajů č. 1/2006: „Provozování kamerového systému je považováno za zpracování osobních údajů, pokud je vedle kamerového sledování prováděn záznam pořizovaných záběrů, nebo jsou v záznamovém zařízení uchovávány informace a zároveň účelem pořizovaných záznamů, případně vybraných informací, je jejich využití k identifikaci fyzických osob v souvislosti s určitým jednáním.“

Příklad č. 1:

Kamerový systém je provozován za účelem zajištění ochrany utajovaných informací podle zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů.

Příklad č. 2:

Kamerový systém je provozován za účelem zajištění ochrany referentských vozidel zaměstnanců na parkovišti. Povinnost provozovat kamerový systém není Úřadu za tímto účelem stanovena právním předpisem.

1.2 Kategorie subjektů údajů

Uveďte, k jakým subjektům údajů se pořizované záznamy vztahují.

Například:

- a) zaměstnanci,*
- b) pracovní návštěvy zaměstnanců,*
- c) veřejnost.*

1.3 Příjemce nebo kategorie příjemců

Uveďte, zdali jsou záznamy z kamerového systému poskytovány (předávány) jiným subjektům. Rovněž uveďte, zdali dochází k předání záznamů do jiných států.

Poznámka:

Pokud jsou osobní údaje zpracovávány zpracovatelem a toto zpracování zpracovateli nevyplývá z právního předpisu, musí být mezi Úřadem a zpracovatelem uzavřena smlouva o zpracování osobních údajů (viz § 6 zákona č. 101/2000 Sb.). Uveďte stav v této věci.

Například:

Záznamy jsou poskytovány a zpracovávány dalšími subjekty (příjemci):

- a) soukromá bezpečnostní služba, která zajišťuje výkon fyzické ostrahy objektu Úřadu,*
- b) Policie ČR, resp. dalším orgánům činným v trestním řízení.*

Mezi Úřadem a soukromou bezpečnostní službou je uzavřena smlouva o zpracování osobních údajů.

1.4 Informování subjektů údajů

Uveďte, jakým způsobem je subjekt údajů informován o užívání kamerového systému.

Například:

Subjekt údajů je informován o užívání kamerového systému prostřednictvím piktogramů a informačních tabulí na oplocení areálu (vstupní brána a vjezd do areálu).

1.5 Oznamovací povinnost

Uveďte, zdali zpracování osobních údajů v provozovaném kamerovém systému za stanoveným účelem podléhá oznamovací povinnosti (viz § 16 zákona č. 101/2000 Sb.). Pokud ano, uveďte evidenční číslo registrovaného zpracování a datum registrace Úřadem pro ochranu osobních údajů.

Poznámka:

Bližší informace k problematice ochrany osobních údajů při provozování kamerového systému jsou uvedeny na internetových stránkách Úřadu pro ochranu osobních údajů (www.uoou.cz) a také ve Stanovisku ÚOOÚ č. 1/2006.

Na příklad:

Provozování kamerového systému za stanoveným účelem vyplývá Úřadu ze zákona č. 412/2005 Sb. Z tohoto důvodu se na Úřad, jako správce (v souladu s ustanovením § 18 odst. 1 písm. b) zákona č. 101/2000 Sb.), nevztahuje povinnost naplnění oznamovací povinnosti dle § 16 zákona č. 101/2000 Sb.

Zpracování osobních údajů při provozování kamerového systému pro stanovený účel podléhá oznamovací povinnosti v souladu s ustanovením § 16 zákona č. 101/2000 Sb. Oznamovací povinnost Úřadu byla v této věci splněna a zpracování osobních údajů při provozování kamerového systému bylo registrováno Úřadem pro ochranu osobních údajů pod číslem „XXXXX“ dne D. měsíc RRRR.

2 CHARAKTERISTIKA KAMEROVÉHO SYSTÉMU

2.1 Umístění řídicí jednotky záznamového zařízení

Uveďte, kde je umístěna řídicí jednotka kamerového systému a záznamové zařízení.

Příklad:

Řídicí jednotka kamerového systému je umístěna se záznamových zařízením na stanovišti fyzické ostrahy (I.NP - recepce). Řídicí jednotkou je osobní počítač (PC), přičemž záznamovým zařízením je harddisk (HDD) tohoto počítače.

2.2 Druh a doba uchovávání záznamu

Uveďte, jakého druhu (digitální, analogový, barevný, černobílý) je prováděný záznam a po jakou dobu je uchováván.

Příklad:

Prováděný záznam je digitální a barevný. Záznam z kamerového systému se uchovává po dobu 2 dnů, poté je automaticky přemazán novým záznamem.

2.3 Snímací prvky

Uveďte informace o počtu snímacích prvků (kamer), technologickém provedení a jejich umístění. Dále uveďte, u kterých snímacích prvků dochází k záznamu. Co nejpřesněji

specifikujte snímání prostor a účel jeho monitorování. Proveďte kontrolní snímky jednotlivých snímacích prvků a tyto uveďte v kapitole č. 5 tohoto zdokumentování.

Například:

Poř. č.	Umístění	Specifikace	Záznam	Monitorovaný prostor a účel monitorování
1	Vjezdová brána	Analogová, pevná, přenosná (černobilá)	Ne	Prostor vjezdu - pro účely ovládání závory při příjezdu vozidla
2	Střed parkoviště	Digitální, otočná, stacionární (barevná)	Ano	Prostor parkoviště Úřadu - pro účely ochrany parkujících referentských vozidel zaměstnanců

2.4 Přenosové cesty

Uveďte, jakou formou jsou přenášeny údaje ze snímacích prvků do záznamového zařízení.

Například:

Jedná se o digitální systém. Z kamer jsou údaje přenášeny optickou kabeláží.

3 OPATŘENÍ K OCHRANĚ OSOBNÍCH ÚDAJŮ

3.1 Organizační opatření

3.1.1 Práva, povinnosti a odpovědnost

V podmínkách Úřadu je vydán vnitřní předpis „Příkaz č. 3/2006“, který upravuje základní bezpečnostní opatření při ochraně osobních údajů v Úřadu a zajištění jednotného postupu při jejich realizaci.

Uveďte blíže dle místních podmínek, zejména, kdo je odpovědný za:

- a) zajištění provozuschopnosti kamerového systému,*
- b) předávání záznamů z kamerového systému,*
- c) zajištění servisních prací na kamerovém systému.*

3.1.2 Povinnost mlčenlivosti

Povinnost mlčenlivosti o osobních údajích a o bezpečnostních opatřeních k zajištění jejich ochrany je upravena vnitřním předpisem Úřadu - Příkazem č. 3/2006.

Dále uveďte související informace, pokud je povinnost mlčenlivosti stanovena pracovní smlouvou, smlouvou se zpracovatelem (např. soukromou bezpečnostní službou) nebo jinými dokumenty apod.

3.1.3 Školení zaměstnanců

Školení zaměstnanců, kteří při výkonu svého zaměstnání zpracovávají osobní údaje, je upraveno vnitřním předpisem Úřadu - Příkazem č. 3/2006.

Uveďte blíže dle místních podmínek, např.:

Dotčení zaměstnanci jsou při nástupu do práce seznámeni s podmínkami provozu a využívání kamerového systému, jeho ovládáním, údržbou, servisními službami apod. Současně jsou seznámeni s pravidly pro ochranu osobních údajů, jakožto i podmínkami pro zacházení se záznamy z kamerového systému. Školení zaměstnanců je prováděno dále periodicky (1x ročně), případně operativně ve lhůtách kratších. Školení zaměstnanců zajišťuje správce. Správce dále zajišťuje proškolení vedoucího ostrahy (velitele), který zajistí proškolení

strážníků. Proškolení vedoucího ostrahy je prováděno při nástupu do zaměstnání a dále 1x ročně. Správce dále kontroluje, zdali je prováděno školení strážníků prostřednictvím vedoucího ostrahy. Správce a vedoucí ostrahy vedou o provedených školeních záznamy.

3.1.4 Kontrolní činnost

Kontrolní činnost při zpracovávání osobních údajů a zajišťování jejich ochrany je upravena ve vnitřním předpisu Úřadu - Příkazem č. 3/2006.

Uveďte blíže dle místních podmínek, např.:

Kontrolní činnost je zajišťována správcem, a to zpravidla 1x měsíčně. Z provedených kontrol je prováděn záznam.

3.1.5 Dokumentace

Uveďte, jaká dokumentace je vedena v souvislosti se zajišťováním ochrany osobních údajů v místních podmínkách při provozování kamerového systému.

Například:

Za účelem zajištění ochrany osobních údajů je Úřadem vydán vnitřní předpis - Příkaz č. 3/2006. Další dokumentací je toto zdokumentování technicko-organizačních opatření. Náležitosti o zpracování osobních údajů při provozování kamerového systému zpracovatelem (soukromá bezpečnostní služba, která používá kamerový systém a má přístup k záznamům), jsou stanoveny smluvním ujednáním o zpracování osobních údajů. Další práva, povinnosti a odpovědnosti jsou v místních podmínkách upraveny Směrnicí pro výkon ostrahy objektu, Pracovní smlouvou, Organizačním řádem, Pracovním řádem, Provozním řádem objektu, Bezpečnostní politikou informačního systému, Projektová dokumentace kamerového systému, Provozní dokumentace kamerového systému (záznamy z kontrol a revizí apod.), ...

3.1.6 Posouzení rizik

Uveďte, jakým způsobem (formou) byla v místních podmínkách posouzena rizika při zpracování osobních údajů v kamerovém systému (viz § 13 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb.).

3.2 Technická opatření a související režimová opatření

Uveďte, jakými opatřeními (technická a režimová) je zajištěna ochrana:

- a) řídicí jednotky,*
- b) záznamového zařízení,*
- c) snímacích prvků (kamer),*
- d) přenosových tras,*
- e) nosičů záznamů.*

Například:

Řídicí jednotka spolu se záznamovým zařízením jsou umístěny na stanovišti stálého výkonu fyzické ostrahy (recepce). Místnost je dále vybavena elektrickým zabezpečovacím systémem, elektrickou požární signalizací. Okenní otvory jsou z vnější strany opatřeny mříží, dveře do místnosti jsou uzamykatelné. Snímací prvky jsou chráněny zejména výškou instalace (výška cca 5 m) a jsou v provedení „antivandal“ a zároveň propojením s elektrickým zabezpečovacím systémem. Ochrana přenosových tras je provedena prostřednictvím krytí kabeláže a v případě rádiového přenosu prostřednictvím jeho šifrování, využití firewall. Nosiče záznamů (archivní CD a DVD) jsou uloženy v uzamykatelném úschovném objektu (trezor) v kanceláři správce.

3.2.1 Přístup a manipulace se záznamy

Uvedte podmínky pro přístup a manipulaci se záznamy.

Například:

Správce a zaměstnanci soukromé bezpečnostní služby mohou provádět on-line monitoring. Rovněž jsou tyto osoby oprávněné k prohlížení a vyhodnocování záznamů z kamerového systému. K tomuto účelu mají fyzická ostraha a správce vlastní počítače. Přístup do těchto počítačů mají pouze tyto osoby prostřednictvím přístupových práv (už. jméno a heslo). Počítače nejsou připojeny k vnější síti a nejsou využívány pro jiné účely, než-li on-line monitorování (sledování), monitorování a vyhodnocování záznamů z kamerového systému. K archivním záznamům (CD a DVD média), které jsou uloženy v trezoru (kancelář správce), má přístup (klíče) pouze správce. Kancelář správce je po dobu jeho nepřítomnosti uzamykána a zajištěna elektronickým systémem kontroly vstupu a elektrickým zabezpečovacím systémem. Přístup do objektu je návštěvám a veřejnosti umožněn pouze po jejich zaevidování u fyzické ostrahy (recepce) a dále v doprovodu navštívené osoby (zaměstnanec Úřadu).

3.2.2 Fyzická ostraha

Uvedte, zdali je v místních podmínkách využíváno služeb fyzické ostrahy, a jakou formou, v jakém rozsahu a jakým způsobem.

Například:

V místních podmínkách je využito výkonu fyzické ostrahy objektu. Fyzická ostraha je zajišťována prostřednictvím soukromé bezpečnostní služby, a to na základě smluvního vztahu. Fyzická ostraha je vykonávána na pevném stanovišti (stálá služba - recepce) a dále pochůzkovou činností (v noci, nepřetržitě - soboty, neděle a svátky). Bližší náležitosti jsou uvedeny ve smlouvě o výkonu fyzické ostrahy, ve Směrnici pro výkon fyzické ostrahy (vnitřní předpis ostrahy).

4 PŘEHLED POUŽITÉ LITERATURY

Uvedte abecední seznam použité literatury (např. Právní předpisy, vnitřní předpisy, technických norem apod.).

Například:

[1] ČSN EN 50 132-2-1 - Poplachové systémy - CCTV sledovací systémy pro použití v bezpečnostních aplikacích - Část 2-1: Černobílé kamery.

[2] Příkaz č. 3/2006 - Ochrana osobních údajů. Vnitřní předpis Úřadu.

[3] Smlouva č. 13-12/2000 o výkonu fyzické ostrahy objektu.

[4] Stanovisko Úřadu pro ochranu osobních údajů č. 1/2006.

[5] Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

5 KONTROLNÍ SNÍMKY

Například:

Snímek č. 1 Kamera č. X (viz podle kapitoly č. 2.3)

Snímek č. 2 Kamera č. X (viz podle kapitoly č. 2.3)

**OBJEKT JE STŘEŽEN
KAMERAMI
SE ZÁZNAMEM**

Bližší informace na telefonním čísle:

XXX XXX XXX

Kontakt na ostrahu: XXX XXX XXX